

கடவுள் துணை.

ஆண்டவர் அம்மானை

———o———

இஃது
பழையகாலத்து ஓலைச்சுவடியிலும்
கையேட்டு பிரதிகளிலும் உள்ளதை
புத்தகரூபமாக வாசிக்கப்
பிரியமான நடையில் அச்சிடப்பட்டது.

———

பிரசுரகர்த்தர் :
செயின்ட் லூயிஸ் டிப்போ
வேதசாமான்கள் வியாபாரம்
தபால் பெட்டி நெ. **25**
36, மஹமதியாபேட்டை
விழுப்புரம் (S. I.)
1952

நீச வாகனம்

சேசுநாதர் பட்ட பாடுகளின்பேரில்

அம்மானை

காப்பு வெண்பா.

வஞ்சகயூ தர்செய்த வாதனைக்குள் ளாகித்தன்
மஞ்சுறை கபால மலைத னக்கே—விஞ்சுதலாய்ச்
சென்று மரித் துயிர்த்த சேசு திருச்சரிதை
நன்றுடன்பா டப்பரன்ருள் நாட்டு.

அம்மானை.

ஆதி திருச்சுதனுர் அம்புவியில் ஏவையுடன்
ஆதன்பிழை தீர்க்கவேதான் அமலமரி தன்னிடமாய்
வந்து பிறந்தமகா வல்லநச ரேசன்பதஞ்
சிந்தையினில் யான் பணிந்து செப்புவே னவர்சரிதை
நீதி செலுத்துகின்ற நித்தியனுர் தன்சரிதை
மேதினியோர் தாமறிய விள்வே னிதிற்பிழைகள்
மெத்த விருந்தாலும் மேன்மையுள்ள பெரியோர்கள்
அத்தனையு மேபொருத்து ஆளுவதுங் கடனேதான்
பார்த்துப் பிழைபொறுக்க பாலன் பணிந்துசொல்லும்
சீர்த்த சரிதைதனை செவியாரக் கேட்பீர்கள்

ஆதாமேவை சிருஷ்டிப்பு.

எல்லையில்லாப் பரமன் எழிலுடைய வல்லமையை
வல்லபரன் தமது மகத்துவத்தை மானிடர்கள்
அறியவே வேணுமென்று அம்பரனுர் சித்தம்வைத்து
தெரியவே வேணுமென்று தேவபரன் திட்டமுடன்
வானமொடு சூரியனும் வளர்பிறையும் வையகமும்
மோனபரன் மானிடர்க்காய் முடித்தார் அறுதினத்தில்
மேதக்க பூமியிலோர் மேலான சோலையிலே
ஆதாமேவையைப் படைத்து அளித்தார் குவரங்கள்
நாத னவர்களுக்கு நவின்ருரே நல்வரங்கள்
வரங்க ளவர்கள்பெற்று வாழ்கிறதை பேயரசன்
திறமாகப் பார்த்து அவன் திரா விசாரமுற்று
எண்ண விசாரங்கொண்டு ஏங்கியவன் தான்பார்த்து
பண்ணுத யோசனைகள் பண்ணியவ னேதுரைப்பான்

விலக்கப்பட்ட கனியருந்தல்.

முன்னாள்நாம் வாழ்ந்திருந்த முடிவில்லா மோக்ஷசெல்வம்
மண்ணுலுண் டானஇழி மனிதர்பெறப் போகிறார்கள்
பார்க்கிறே னென்றுசொல்லி பலசபதங் கூறியபின்
மூர்க்கமுடன் பாம்புருவாய் முனைந்தோடி யங்கிருக்கும்
மண்ணோர் கெடவளர்ந்த மரமொன்றில் தானேறி
உன்னியோர் கீதமனம் உருகவே பாடலுற்றான்
அன்றதைக் கேட்டிருந்த ஆதித்தா யோடிவந்து
என்ன நல்ல பாம்பேநீ இந்தமர மீதேறி
உன்னதமாய்ப் பாடுவது உற்றவித மென்னவென்றாள்
அப்போது பாம்புமிக ஆனந்தமாய்ச் சிரித்து
செப்புவதும் என்னயான சேயிழையே உந்தனுக்கு
நல்லதோர் வார்த்தையுண்டு நான் கேட்கிறே னதைமுன்
மெல்லியரே நிச்சயமாய் மிக்க ஒளிக்காமல்
சொன்னால்யான் பாடுறதைச் சொல்லுகிறேன் பின்னாலே
முன்னால்நீ சொன்னாலே முடித்துதாறே னென்பாட்டை
நல்லது பாம்பேநீ நாடியெனைக் கேட்கிறதை
(என) சொல்லும்தன் பின்னால்யான் சொல்கிறே னுந்தனுக்கு
என்றுசொல்லி யேவாயவள் ஏங்கியங்கு நிற்கிறதை
கண்டுமே பாம்புருவாய் காட்டியபேய் சொல்லுகிறான்
இந்தமலர்ச் சோலையிலே இருந்துவாழும் பெண்மயிலே
பைந்துணர்சூழ் சோலையிலே பதிவாழும் பாவையரே
இந்தநற் சோலைசுற்றி இருக்கும் மரக்கனியைச்
சிந்தை மகிழ்ந்திடவே சிராக உண்ணுகிறாய்
மத்தியி லிருக்குமிந்த மரக்கனியைத் தின்னாமல்
ஒத்தி யிருப்பதென்ன ஓதுவாய் என்றானே
அப்போது பேய்சூதை அறியாமல் ஆதித்தாய்
செப்பும் மரத்தடியில் சென்றுபாம்பைப் பார்த்து
எந்தன் மனமுருக இங்கிதமாய் பாடியால்
விந்தையுள்ள பாம்பேநான் விளம்புவதை நன்றாய்க்கேள்
ஆதி பராபரனார் அம்புவியெலாம் நிறைத்தார்
மேதினியி லெமைப்படைத்து வேண்டுவரந் தந்தவர்பின்
ஓதின ரோர்வார்த்தை உண்மையுடன் எங்களுக்கு
ஏதொன்று மில்லாமல் சொல்கிறேன் நன்றாய்க்கேள்
இந்தமலர்ச் சோலைதனில் இருக்கு மரக்கனியை
சிந்தை மகிழ்ந்தென்றும் சிட்டர்களே தான்புசிப்பீர்
மத்தியி லிருக்குமிந்த மரக்கனியைத் தின்றாலோ
சத்தியமாய் சாவீர்கள் சாவீர்க ளென்றுரைத்தார்
ஆதலா லிக்கனியை அருந்தாமல் விட்டுவிட்டோம்
தீதுள்ள கனியதனால் தின்னாமல் விட்டுவிட்டோம்
என்றேயேவாள் சென்னதைக்கேட்ட அரவம் நகைத்து
மண்ணுலகி லுங்களைப்போல் மதிகேடர் யாருமில்லை

ஐயோ கடவுள்செய்த அநியாயம் தானறியீர்
மெய்யா யவருமக்கு வெகுசூது செய்தாரே
இக்கனியைத் தின்ருலே இகதேவ ராவீர்கள்
(இது) மெய்பொய் யறியுங்கனி மேலோக தேவராவீர்
என்று கடவுளெண்ணி இச்சூதை செய்தாரே
நன்ருக வுங்களுக்கு நாட்டினு ரிப்பயத்தை
அறியாமல் நீங்களுமே அலேகிறீர் பேதையர்காள்
தெரியாமல் நீங்களுமே திரிகிறீர் பித்தரென்ன
அந்தவுரை யைக்கேட்டு ஆதித்தாய் மதிமயங்கி
எந்தையுரை மீறியவள் இதயம் துணிவுடனே
எந்தனற் பாம்பேநீ இயம்புவது நிச்சயமோ
உன்னுரைப் படியேநான் உண்ணுவேன்இக் கனியைஎன்ருள்
சொன்னவுடன் பாம்பு சொகுசாய் மரக்கனியை
விண்படர் மரக்கிளேயை விரைவாய் வளேத்ததுவே
வளேந்தகிளே தான்பிடித்து வனிதையவ ளப்போது
கலேக்காம லதிலிருந்த கனியைப் பறித்ததின்பின்
மாது மனமாற மடிகனியைத் தின்றபின்பு
போதும்நற் பாம்பேநான் போகிறேன் ஆதனிடம்
நல்லது பெண்மயிலே நான்சொன்ன தெல்லாமுன்
இல்லானுக் குரைத்துகனி யீந்திடுவாய் உந்தனுக்கு
பொல்லாங்கு வாறதில்லே போய்வருவாய் கண்மணியே
சள்ளேயொன்றும் வாறதில்லே சடுதிநட வென்றதுவே
நல்லதென்று சொல்லி நடந்தாளே கணவனிடம்
உள்ளதைச் சொல்லவேதான் உகந்தாளே கணவனுக்கு
எந்த னருந்துணேவா உந்தனுக் கொருசேதி
கொண்டுவந்தேன் கேட்டாலே கூறுவேன் நன்ருக
என்ன வதுசேதி ஏந்திழையே யெந்தனுக்கு
உன்னித மென்னவது உரைத்திடுவா யென் ஆதன்
அப்போது ஏவையவள் ஆதாமி னடிபணிந்து
குப்பெனவே பாதங்கள் கும்பிட்டு சொல்லுகிருள்
என்னருமை நாயகனே எந்தனுடன் விளேயாடும்
உன்னித பாம்பெனக்கு உரைத்ததுகேள் நன்ருக
நம்மை படைத்ததெய்வ நாதன் நமக்குமிக
செம்மை வரங்களெல்லாம் சீராய்க் கொடுத்தபின்பு
நடுவிருக்கும் மரக்கனியை நாடியே தின்ருலே
படுகனியை தின்ருலே பாலகரே சாவீ ரென்று
அன்னவர் நமக்குசொன்ன அறிவெல்லாங் கேட்டிருந்த
உன்னித பாம்பெனக்கு உரைத்ததுபார் மெய்யாக
எப்படி யென்ருலோ (அது) இப்போ தெரிந்ததையா
முற்படி பரனுமந்த முதல்வனுர் செய்சூது
மத்தியி லிருக்குமந்த மரக்கனியைத் தின்ருலே
புத்தி தெளிந்துஇந்த பூதேவ ராவோமாம்

நாதனுக்குச் சரிசமமாய் நாமாகப் போருமென
சூதாக சொன்னதைப்பார் தோன்றவில்லை யாவுமக்கு
ஆதலா லென்கணவா அடியாள்நான் சொன்னபடி
மேதினியி லேநடந்து மேன்மையுடன் வாழ்ந்திடலாம்
அக்கனியின் மகத்துவத்தை அறிந்துவிட்டோ மாகையினுல்
சிக்கின கனிஇதோபார் சீக்கிரம் புசித்திடுவீர்
இந்தகனி ருசிபோல் இருக்குமோ சோலையிலே
எந்தகனியு மிதற்கு இணையாமோ மன்னவனே
ஆதலா லக்கனியை ஆண்டகையே தின்றிடுவீர்
தீதில்லா விக்கனியை தீவிரமாய்த் தின்னுமென்ருள்
அந்த வுரைகேட்டு ஆதாம் மிகப்பயந்து
எந்தனரும் மாதேநீ என்னவேலை செய்தாயடி
அத்த னுரைமீரி அக்கனியை யேன்தின்ருய்
சுத்தனுரை மீரியேன் சூதுகனி தின்ருய்நீ
சாமியவர் வந்தாலே சாப மிடுவாரே
பூமிதனில் நமக்கு போடுவார் சாபமையோ
எந்தனிட பெண்மயிலே ஏற்கேண்டி யுன்வார்த்தை
அந்த மரக்கனியால் ஆக்கினைகள் வந்துவிடும்
வேண்டாம்வேண் டாமுனக்கு விட்டெறிவா யிக்கனியை
தீண்டாத இக்கனியை தீரமாய் அறிவாயே
இப்படியாய் ஆதாம் இயம்பிடவுங் கேட்டிஅவள்
குப்பெனவே கீழ்விழுந்து கோகோ வென்றழுது
இப்போது என்னுயிரை இழந்திடுவே னென்றுசொல்லி
ஒப்பாரி வைத்தழுது ஓடினுள் மாய்ந்திடவே
அந்த மொழிகேட்டு ஆதா மிகப்பயந்து
சிந்தை துயர்கொண்டு சீக்கிரமாய் தானோடி
என்னருமை பெண்ணேநீ ஏன்மாயப் போருயடி
உன்னுரையை மீறவில்லை உகந்துதாராய் பழமெனக்கு
புசித்திடப் பழமெனக்கு பூவையே தாருமென்ருன்
உசிதகனி யான் புசிக்க உத்தமியே தாருமென்ருன்
அப்படியாய் சொல்லியபின் ஆதித்தாய் கண்டுகொண்டு
இப்படியாய் சொல்லியபின் ஏவையங்கு கொண்டுவந்த
வினைகனியை தான்வாங்கி விரைவாக ஏவையவள்
மனதின்படி யேதின்று மறுத்தார்தேவன் கட்டளையை
ஐயையோ இந்தவிதம் ஆதனேவை செய்ததினுல்
செய்யவும் உடல்நாணம் தெரிந்ததுகா ணங்குள்ள
இலைகளை தைத்துதங்கள் இடையிலே கட்டிக்கொண்டு
நிலைதடு மாறிமர நிழலில் பதுங்கினர்கள்

தேவனின் சாபம்.

இத்தன்மை யாயிவர்க ளிருக்குமந்த வேளைதனில்
அத்தனவர் தெரிந்துடனே அதிகவிரை வாகவந்து

ஆதாமே ஆதாமே அருமைமக னேவாராய்
ஈதோயான் கூப்பிட்டேன் எங்கேயென்றார் மெய்ப்பரனார்
அந்த சத்தம் கேட்டவுடன் ஆதாம் நடுநடுங்கி
எந்தையே உன்முன்வர எனக்குவெட்க மானதையோ
நாதாநீ யெனக்குதுணை நன்றாய் கொடுத்தவொரு
மாதாலே மோசமுற்றேன் மாநிலத்தில் மாபாவி
ஒதினா ராதாமும் உடனேவை தாயெழுந்து
தாதாவே நீர்படைத்த சர்பத்தால் மோசமுற்றேன்
பூமியி லுமதடியாள் புத்திகெட்டேன் பாம்பாலே
நேமிசூழ் பூதலத்தில் நிந்தைகொண்ட னென்றாலே
அந்தவுரை கேட்டவுடன் அங்கொளித் திருந்தவரை
எந்தைபர னழைத்தவர்க்கு இடுகிறார் சாபமப்போ
இத்தரையில் யான்கொடுத்த இயல்வேதக் கட்டளையை
அத்தன்நான் இட்டமொழி அகற்றின ஆதாமே
இந்தா வுனக்குசாபம் ஈந்தே னிதைவாங்கு
உந்தன்நெற்றி வேர்வைமண்ணில் உதிரவே கஷ்டப்பட்டு
ஆயாச துன்பமதா (லுன்)ஆயுளெல் லாங்குறைந்து
மாயமென மரித்து மண்ணாய்நீ போவாயே
ஏவையே யெந்தனுட னெழிலுரையை மீறினதால்
பூவையேநீ பிள்ளைபெறும் போதுமகா கஷ்டமுடன்
சோபமுற்று நடுநடுங்கி சொல்லரிய நோயாலே
தாபங்கொண்டு நோயாலே தயங்கி மிகவழுது
செத்துப்பிழைத்திடுவாய் தெரிவையே உனக்குசாபம்
இட்டே னிதோசாபம் இறந்துபின் மாண்டிடுவாய்
சாகவே சாவீரென்று சாமிசாப மிட்டபின்பு
நாகந் தனையழைத்து நாதனிடு வார்சாபம்
ஒதினார் பாம்பதற்கு உக்ரமுட னப்போது
மாதுஏ வைமதியை மாற்றிகனி தின்னவைத்த
பாதகப் பாம்பேநீ பாரில் நகர்ந்து மண்ணை
தீதுறவே தின்பதல்லால் தெரிவைபின் வித்தாக
எண்ணு மவளுக்குமுன் இனங்களுக்கு மெப்போதும்
மண்ணில் பெறும்பகையை மாறாமல் வைத்திடுவேன்
தின்மையுற நீயவள் குதிக்காலைக் கொத்திடுவாய்
கன்னியுன் சிரமதனைக் காலால் நசுக்கிடுவாள்
இந்தப்படி நாதன் இயம்பியபின் சோலையிலே
வந்தவினை தீர்க்க வருவாரே ரக்ஷகனார்
என்றுசொல்லி நாதன் ஏவையுடன் ஆதாமை
நன்றான சோலைவிட்டு நடத்திவிட மனதாகி
சம்மனசை தான் கொண்டு செடித் துரத்துமென்று
விண்ணகமாய் சேர்ந்து விட்டாரே தற்பரனார்
மனுக்குலத்தை ரட்சிக்க வருடம்நா லாயிரம்பின்
அனுக்கிரக புகழ்வேந்தன் ஐயன் தவிதுகுலம்

கர்த்தர் ஜனனம்

தன்னில் பிறந்தமகத் தானமரி யன்னையிடம்
உன்னிதமாய் தெய்வம்கரு உற்றகதை கேளுமம்மா
ஆதன் பிறந்த அதே மாதந்தேதி வாரமதில்
நாதன் நரனுருவாய் நாடினது ஞாயந்தான்
பங்குனி மாதமிரு பத்தைந்து தேதியிலே
துங்கவெள் ளிக்கிழமை சூரியோத யத்தினிலே
சருவேச னிஸ்பித்து சாந்துவினல் கன்னிமரி
கருகொண்டு மாதம்பத்தும் கழிந்தபின் பூரணமாய்
பெத்திலே மென்னுமொரு பேர்பெரிய நகர்தனிலே
அத்த னவதரிக்க ஆருமிட மில்லையென்று
சொன்னதினல் வெல்லைமலை தூரத் திருக்குமந்த
உன்னித சூகையினிலே உதந்தார் பிறப்பதற்கு
மார்கழிமாத மிருபத்து ஐந்தாந்தேதி ஆதி
வாரம்நடு ஜாமம்பதி னைந்துநாழி கைக்குமேல்
கன்னிமரி அப்பாவக் கஷ்டமொன்று மில்லாமல்
பரவச நிஷ்டைதனுல் புஷ்பம் மலர்வதுபோல்
புத்திரன் ஜனித்திருக்க புல்லணையில் தான்கிடத்தி
அமலமரி சூசையரும் அகமகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார்
சம்மனசோர் கூட்டமது சரசரென வந்திறங்கி
சங்கீதம் பாடியங்கே தான்மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தார்
சோபனங்கள் பாடியங்கே துய்யவனை வாழ்திடவும்
ஆயர்கள் வந்துகண்டு அடிபணிந்து நமஸ்கரிக்க
மாமரியும் சூசையரும் மகிழ்ச்சியுடன் தானிருந்தார்
மூவரசர் தோன்றி முதலவனைத் தேடிகண்டு
வணங்கியே முத்தஞ்செய்து வல்லவனை கைகூப்பி
பொன்மீறை தூபந்தனை வைத்து நமஸ்கரித்து
அவரிருக்கும் திசைகளுக்கு அவரவர்க ளேகியபின்
தற்பரனர் கோவிலிலே சம்பிரமுடன் கொண்டுவந்து
ஏசுவெனுந் திருநாமம் எட்டநா ளிட்டபின்பு
காணிக்கை யீய்ந்து கவலையுற்றுத் தெம்பாகி
சிமியோன் களிகூர்ந்தார் சிறந்த அன்னள் அகமகிழ்ந்தார்
வாங்கிமுத்தஞ் செய்தார்கள் வளர்பவங்கள் தீர்ந்திடவே
எரோதன் சினங்கொண்டு ஏசுவைக் கொலைசெய்ய
எண்ணி யதையறிந்து எஜிப்துக் கேகினரே
அந்த வழிதனிலே அகங்கார பேய்சிலைகள்
அடியோடே தான்விழுந்து அபயமெனக் கூவினவாம்

பன்னிருவயதிற் காணுதே போதல்

பன்னிரு வயதினிலே பாலனவர் எருசலேம்
பாங்காய் தாய் தந்தையுடன் பரிந்தகோவி லுக்குள்ளே

பணிவுடனே மேசியா பரமனைக்கொண் டாடியபின்
பரிசுத்த வாலயத்தில் பாலகனர் தங்கிவிட்டார்
பிரிந்தார்தாய் தந்தையரை பிதாசித்தம் நிறைவேற்ற
சாஸ்திரிக ளிடமணுகி தற்பரனும் நின்றபின்பு
சுத்தர்களும் கண்டுபரி சுத்தரிவ ரென்றெண்ணி
எழுதினு ரிவர்வரவை எழுநீதி சாரமதை
தாதஞ்செய் வேலையிலே தாயாரும் சூசையரும்
அருமைசுத னெங்கென்று ஆசையுடன் தேடியப்போ
கண்டார்கள் ஆலயத்தில் கர்த்தன் நசரேசை

நசரேத்துச் சீவியம்

மகிழ்ச்சியுடன் கூடிவந்தார் மாமரியுஞ் சூசையரும்
வாழ்ந்தார் நசரேத்தினில் வயது வருந்தனையும்
தாழ்ந்தபல வேலைசெய்தார் தாய்தந்தை சொற்படியே
கானுகலிலே யதனில் கதித்தமண வீட்டினிலே
மாதா வருந்திகேட்டாள் மணமகரின் குறையாற்ற
ஆறுகுட நீரைமது வாகஅற்பு தஞ்செய்ய
கண்டு களிகூர்ந்தார் கன்னிமரி யும்பலரும்
நாற்பது நாள்தனையும் ஞாலமதில் கடுந்தபத்தை
நாயனுர் செய்துவென்ருர் நயசத்ரு மூவரையும்
கடல்அலையின் மேல்நடந்தார் கர்த்தன் நசரேசர்
முப்பதா மாண்டுதனில் முன்னுன்கு சீடர்களை
முறையாகச் சேர்த்து அவர் மொழிந்தார் உபதேசமதை
ஒப்பில்லா அற்புதங்கள் ஊனர் முடவர்கட்கு
ஓயாது செய்துவந்தார் உலகறிய சகலருக்கும்
பெத்தான்யா கிராமமதில் பேர்பெரிய லாசரவன்
செத்தானெனச் சேதிவர சீஷர்களோ டேகினர்காண்
உயிர்கொடுத் தேயெழுப்பி உதவினுர் தங்கையருக்கு
முப்பத்திமூ வாண்டுதனில் முதுபுவியில் மானிடர்க்காய்
திருச்சுதனுர் பாடுபட திவ்வியபிதா வுத்தாரப்
சுடரிறங்க அவர்மனதில் துய்யபிதா வின்கிருபை
அறிந்தார் சுதனுர் ஆண்டவனுர் வாசகத்தை

மாதாவின் உத்தரவு

பாவிக ளுக்காக பாடுபட வேணுமம்மா
ஆண்டவளே யெந்தனுக்கு ஆதிபிதா வுத்தாரம்
போகவேணு மம்மாயென் புத்தியுள்ள தாயாரே
உத்தாரம் தாரும் உயர்ந்தகன்னி மாமரியே
என்று நசரேசர் எழில்காயைக் கேட்டுநின்ருர்
அந்த மொழிகேட்டு ஆண்டவளு மேதுரைப்பாள்

பாருலகில் மானிடர்க்காய் பாடுபடப் போறேமென்றீர்
உத்தாரம் தாருமென்றீர் உயர்ந்தகுரு வென்னேசு
வையகத்தில் மானிடர்க்காய் மரித்து உயிர்த்துசென்றால்
எந்தனுக்கு இவ்வுலகில் எவருகவி யென்மகனே
என்று மாதாகேட்க ஏசுநச ரேயகுரு
வாக்குத் திறவாமல் மறுமொழிகள் கூறுமல்
வல்லபரன் சித்தமதை மகிழ்வுட னேற்கவேண்டும்
அந்த மொழிகேட்டு அன்னைகன்னி மாமரியம்
துக்க மிகவானாள் துன்பக்கட லில்வீழ்ந்தாள்

ஜெருசலே நகர்ப் பிரவேசம்

பனிரெண்டு சீஷரையும் பாங்கா தானழைத்து
வாருங்கள் சீஷர்களே வாணகரிப் பட்டணத்தில்
சேருங்கள் சீஷர்களே ஜெருசலேம் போவதற்கு
எழுந்தருளி போவோமங்கே என்னுடைய சீஷர்களே
ஏகபிதா தன்னருளால் எழுந்தருளி பாடுபட
இப்புவியில் மானிடர்க்காய் எண்ணிலாப் பாடுபட
என்றுசொல்லி தானடந்தார் ஏசு நசரேயர்
நிச்சிய மாகச்சொல்லி நீசநல்ல வாகனமேல்
தாழ்ச்சியுடன் தானடைந்தார் தர்மமரி பாலகனர்
கோவேறு கழுதையோடு குட்டியொன் றங்கிருக்க
குட்டியையும் கழுதையையும் கொண்டுவந்தா ராண்டவர்க்கு
கர்த்த னுரைபடியே கழுதையைக் கொண்டுவந்தார்
கழுதையின்மேல் வஸ்திரத்தை கனமாய் விரித்தார்கள்
சீயோன் குமாரியரே (உன்) செல்வ மகாராஜனவர்
கத்தபா ரூடரெனக் காண்பாரேன் றேயிருக்கும்
வேகத்தின் வாக்கிய வெகுவாய் விளங்கிடவே
இதுவரையில் யாதொருத்தர் ஏறிச் சவாரிசெய்யா
புதிய கழுதையாம் புகலும்சுத்த வாகனமாம்
வேசரியின் மேலேநம் வேந்தன் எழுந்தருளி
(அந்த) பட்டணத்துக் குள்ளே பரமசுதன் போகையிலே
ஜெருசலேம் பட்டணத்தார் சேசுவைத் தான்பார்த்து
ஆரிவர் வன்றுசொல்லி அவர்கள்மிக கேட்கலுற்றார்
நசரேசு நாதரென்று நல்சீஷர் தானுரைக்க
பட்டணத்து குடிஜனங்கள் பாங்காக கண்டார்கள்
தோரணங்கள் கட்டி துலுங்குகொடி தான்நிறுத்தி
பாடினார் சோபனங்கள் பலஜாதி யானவர்கள்
ஒசன்ன வென்று உயர்வாக கூவினர்கள்
குருத்தோலை கைப்பிடித்து கொச்சரித்தார் பாலர்களும்
ஒதிவ மரக்கிளைகள் ஒவ்வொரு வரும்பிடித்தார்
கூவியே நிச்சயித்தார் கொடுயூத பட்டணத்தார்

(இந்த)மானிடரைப் பார்த்து வல்லசுத னப்போது
வரப்போகும் ஆக்கினைக்கு மகத்தான கஸ்தியுடன்
திருவுளம் பற்றியே தேவனூர் தானடைந்தார்
வந்த ஜனங்களுக்கு வாகுடனுப தேசஞ்செய்தார்

இராப்போசனம்

திருநாள் பாங்குதனை சேசு அவர் ஆசரிக்க
திவ்விய பட்டணத்தில் புசிக்க இடங்கேட்டு
வாருமென்று தானுரைத்தார் வல்லோன் ராயப்பருக்கு
உத்தரவு பண்ணி யுடனே யனுப்பிவைத்தார்
அந்தமொழிகேட்ட அப்போஸ்தல ராயப்பர்
ஜெருசலையாம் பட்டணத்தில் சினயூதர் பொல்லாதோர்
வன்கொடுமைக் காரர் மனவிரக்க மில்லாதோர்
குடியிருக்கும் மாளிகையை கொடுப்பாரோ உந்தனுக்கு
அங்கே இடங்கேட்டீர் அஞ்சுகிறேன் ஆண்டவனே
அந்த மொழிகேட்ட ஆண்டவரு மேதுரைப்பார்
பட்டணத்து குடிதனிலே பாங்காய் நமக்கு இடம்
தர்ம குணமுடையான் தான்முகித்தான் மாளிகையும்
மாளிகையும் தான்முகித்து வருவான் குளத்தருகே
அவனை யிடங்கேட்க அன்பாக காட்டிடுவான்
நல்லது சுவாமியென்று நட்பான பேதுருவும்
ஆண்டவனூர் தானுரைத்த அரிய குளத்தருகே
வந்துநின்றான் குணமுடையான் வர்ணகுடம் கைபிடித்து
கண்டுமிக பேதுருவும் கடுகெனவே தானழைத்தார்
ஏனழைத்தீ ரென்று அவன் இரக்கமாய் கேட்கலுற்றான்
அந்த மொழிகேட்டு அப்போஸ்தல ராயப்பரும்
நல்ல திருச்சுதனூர் நசரே ரெழுந்தருளி
வருகிறா ரிங்கே வாணகரிப் பட்டணத்தில்
உன்னை யிடங்கேட்க உகந்தெனை யனுப்பிவைத்தார்
(என)அந்த மொழிகேட்டு ஆசார மாகவே தான்
ஐயாவே யானும் ஆண்டவர்க்கென் றேநாடி
அநேகநா ளுழுயங்கள் அடியேன்நான் செய்துமிக
கட்டி முடித்துவைத்தேன் கனமான மாளிகையும்
இன்று முகித்துநான் இங்குவந்தே னென்றுரைத்தான்
ஆண்டவரை மாளிகைக்கு அழைத்துவாரு மென்றுரைத்தான்
கூட்டி வாரும்என்று கூறினான் குணவானும்
நிச்சயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நேசமுள்ள ராயப்பரும்
அக்ஷணமே ஓடிவந்து ஆண்டவர்க்கங் கேதுரைப்பார்
(என்)ஆண்டவரே நீருரைத்த அழகு குளத்தருகே
வந்துநின்றான் குணமுடையான் வர்ணகுடங் கைபிடித்து
கண்டுநான் கேட்டேன் கனபெரிய மாளிகையும்

(அவன்)இன்றுமுகித்தேதான் இங்குவந்தேனென்றுரைத்தான்
அழைத்து வாருமென்று அறிக்கையிட்டான் எந்தனுக்கு
கூட்டி வாருமென்று கூறினன் குணமுடையான்
நிச்சயமாய்க் கேட்டுவந்தேன் நீதியுள்ள ஆண்டவரே
என்றுசொல்லி பேதுருவும் எழில்பாதம் தெண்டனிட்டார்
நல்லது தம்பியரே நாம்போவோ மென்றுசொல்லி
எழுந்தருளி தானடைந்தார் எகமரி புத்திரனார்
(அப்போ)ஆண்டவரைக் கண்டு அடிபணிந்து தோத்திரித்து
ஆண்டவரை மாளிகைக்கு அழைத்துப்போய் விட்டானும்
பாரோன் சிறையினின்று பரமபிதா மீட்டதற்காய்
பாரினிலே யூதரவர் பாஸ்காவை யாசரித்தார்
அந்த வருடந்தனில் ஆண்டவரும் பாஸ்குதனை
ஆரபா ரத்துடனே அனுசரித்தா ரத்தினமே
அசன மருந்தியபின் அன்பாக பேசலுற்றார்
நேச மக்களேவெகு நாளாயெதிர் பார்த்ததினம்
வந்ததா லுங்களுக்கு வசனிப்போம் ரகசியத்தை
உங்களோ டேயிருந்து ஊழியுள்ள காலம்வரை
தங்கி யிருக்கவேநாம் தாரணியில் மனங்கொண்டோம்
ஏங்கி யழவேண்டாம் எந்தனுட சீஷர்களே
தாங்கியே யாதரிக்க தாரணியில் மனங்கொண்டோம்
திராட்ச பாத்திரங்கோ துமையப்பந் தானெடுத்து
வல்லபிதா வானவரை வணங்கியே நமஸ்கரித்து
பூசையுந் தான்செய்தார் புகழ்பெரிய சாலைதனில்
வைத்தாரே பூசைதனை வையங்க ளீடேற
போட்டாரே பூசைதனை பூவோர்க ளீடேற
பூசையிலே தம்மை பூரணமாய் சீஷர்கட்கு
நேசமாகத் தந்தார் நித்திய ஜீவனைத்தான்
கோதுமை யப்பமதில் குருபரனார் தான்மறைந்தார்
இங்கிருந்த சீஷர்களும் அருண்டு நடுநடுங்கி
அப்போது பூசைசெய்து இருந்த குருபரனார்
தற்பரனார் எங்கேயென்று தான்சீஷர் தேடிமிக
ஏங்கி முகம்வாடி யிருக்குமந்த வேளையிலே
சிந்தை தெளியப்போ சீஷர்முன்னே வந்துநின்றார்
இந்த பிரகாரமதாய் எழுந்தருளி யப்பமதில்
எப்போதும் நாமிருப்போம் என்னுடைய சீஷர்களே
பூவோர் பவம்போக்க பூசைதனை செய்யுங்கள்

சீஷரின் பாதங் கழுவுதல்

பாரனிலே பிரதிதினம் பரமனுட மனங்கரைய
(பின்) வாருங்கள் சீஷர்களே வணங்கிய யுங்களது
பாதங் கழுவியபின் பாங்காக முத்தமிட

ஒன்றுபட நில்லுமென்று உற்றபரன் ருனுரைத்தார்
அந்த மொழிகேட்டு அன்பான ராயப்பரும்
ஆண்டவரே யெங்கள் அருமையுள்ள சற்குருவே
(எங்கள்) பாதங்கழுவதற்கு பாத்திரமோ நாங்களென்ருர்
ஏது ராயப்பாநீ என்வார்த்தை மீறுகிருய்
வானலோக மோட்ச வளமைபெற மாட்டாய்நீ
எந்தன் மொழிக்கு எதிர்மொழி பேசவேண்டாம்
அந்தமொழிகேட்டு அப்போஸ்தல ராயப்பரும்
ஆனல் திருபரனே (என்) அங்கமெலாம் நீர்கழுவும்
என்றுமிக சீஷர்களும் எழுந்துமே நின்ருர்கள்
முப்பொருளு மொன்ருன முதலோனு மப்போது
பாதங் கழுவியேதான் பனிரெண்டு சீஷருக்கும்
துப்பரவாய் தான்துடைத்து துய்யபரன் முத்தஞ்செய்து
அனைவருந் தாட்சியைத்தான் ஆசரிக்க வேண்டுமென்ருர்
எனது பிரியமக்களே எந்தன்புது கட்டளையாம்
ஒருவ ரொருவர்மீது ஒப்பில்லா பட்சம்வைத்து
எம்பொருட்டு நேசியுங்கள் என்ருர்நம் தாண்டவனர்
சொல்லியபின் கஸ்தியுடன் சீஷர்களை தான்பார்த்து
உங்களி லேயொருவன் உலகறிய இன்றிரவு
ஈனவர்ம யூதர்கட்கு எம்மைக்காட்டிக்கொடுப்பான்
அப்போது சீஷர்களும் அச்சத்தோ டேநடுங்கி
நாங்களோ சுவாமியென்று நாலுபேர் கேட்கலுற்ருர்
தோய்ந்தவப்பம் நாம்தருவோம் துரோகி அவன் காண்பீரே
துய்த்தான் ரூதாஸவனும் துன்மனசுக் காளானல்
பாசபசா சவனுட்புகுந்தான் பரமனர் அதைக்கொண்டு
மோசக்கருத்துக்கொண்டாய் (யூதாஸ்) முடிக்கப்போவென்று
[சொன்னர்]

(அப்போ) காசுவைத் திருந்தவன் கடுகெனவே நடந்திட்டான்
காட்டிக் கொடுப்பவனுக்கு (ஐயோ) கனகேடு வுண்டாகும்
அன்பான ராயப்பா அறிவாயிவ் விராத்திரியே
அட்டியில்லாத மூன்றுமுறை அங்கே மறுதலிப்பாய்
சேவலொன்று கூவிடுந்தான் சொன்னே மிதுபொய்யோ
செத்தாலு மறுதலியேன் (என்று) செப்பினர் ராயப்பர்
ஆண்டவரை விட்டு அகன்ற யூதாசன்
அகங்கார வன்மகுண அசடரிடந் தான் சேர்ந்தான்
சூது கடைகள்யுந் துரோகிமிக தான்பார்த்து
ஆண்டவனர் பொருள்கொள்ள அளித்து வைக்க காசை
[யெல்லாம்

சூதாடி தான்தோற்ருன் சொல்புரட்டு பாதகனும்
வேறு முகமானன் வினையூதர் பட்டணத்தில்
இசைவுகொள்ள வில்லாமல் ஏங்கியே கைமுறித்து

வல்ல குருவுடனே வகைசொல்ல ஏதுவின்றி
வாய்வறண்டு கண்கலங்கி வருமந்த வேளையிலே

யூதாஸ் காரியோத்தால் காட்டிக்கொடுக்கப்படல்.

வஞ்சனைக் காரர்மிக வலுயூதர் தான்றிரளாய்
அஞ்சாம லாண்டவரை அவர்கள் மிகப்பிடிக்க
ஆலோசனை களைப்பேசி யவர்கள்வெகு கூட்டமதாய்
வஞ்சனைகள் தீய மனங்கொண் டிருக்கையிலே
பாதகன் ஸ்கரியோத்தும் (அந்த) பாதைவழி போகவப்போ
நீயா ரெவரென்று நேர்ந்தவர்கள் கேட்கலுற்றார்
அந்த வுரைகேட்டு அந்நீச பாதகனும்
நசரேசு தன்சீஷன் நானெனவே தானுரைத்தான்
அந்த மொழிகேட்டு அவர்கள்மிக வப்போது
சொல்லுமிவன் பிறகாலே சீக்கிரஞ்செல் வோமானால்
கண்டு நசரேசை கடுகெனவே தான்பிடிப்போம்
என்றுமிகத் தான்பேசி இருக்குமந்த நேரமதில்
பஞ்சமாப் பாவி பாதகனும் போயுரைப்பான்
என்னத்திற் காய்நீங்கள் என்னைக் கேட்டீரென்ன
நசரேசைத் தேடியேதான் நாங்கள் பிடிக்கவந்தோம்
நாங்கள் பிடிப்பதற்கு நல்லவழி காணுமென்றார்
அந்தமொழி கேட்டு அனியாயப்பாதகனும்
(நீங்கள்) முப்பத்தி என்ற முதிர்வெள்ளி காசையுமே
எண்ணிக் கொடுத்தீரானால் என்குருவை யுங்களுக்கு
காட்டிக் கொடுப்பேனென் கடுகெனவே யிக்கணத்தில்
சுட்டியே காண்பிப்பேன் துரிதமுட னென்றானே
பகர்ந்த மொழிகேட்டு பாதகராம் யூதர்ஜனம்
சந்தோஷப் பட்டார்கள் தற்பரனைத் தான்பிடிக்க
(நீ) சொன்னபடிக்கு சொக்கவெள்ளி காசையுமே
எண்ணியே நாம்தருவோம் எங்கள்தெய்வந் தன்னாணை
தப்பாமல் நாங்கொடுப்போம் சற்குருவின் மேலாணை
உங்க ளழகுடனே உங்குருவின் தன்னழகும்
அச்சுப் பதித்தாப்போல் அழகுமிகக் காணுதப்பா
வந்துநாங்க ளுன்பிறகே வளைந்துமிக் சூழ்ந்துகொண்டு
(உங்கள்) காரண சற்குருவை கைகாட்டி நீயளித்தால்
ஆரென நசரேசை யறிந்துபிடிப் போமென்றார்
சாற்றிய வுரைகேட்டு சண்டாளப் பாதகனும்
(நான்) வேறே யொருமொழிதான் விளம்புகிறேன் கேளுங்கள்
ஊருக்கு மேற்கே உயர்ந்தவொரு பூங்காவில்
ஜெத்செமன் தோட்டமென்னும் கீர்த்திபெற்ற பூங்காவில்
இருந்து செபம்புரிவார் என் குருவுஞ் சீஷர்களும்

(அப்போது) நல்லநடு ஜாமமதில் நாடி வளைந்தாக்கால்
(நான்) ஓடியே தான் தழுவி உயர்ந்தவெங்கள் நசரேசை
கட்டிமுத்தஞ் செய்தங்கே காட்டிக் கொடுப்பேனென்றான்
நல்லதென்று சொல்லி நவில்யூதர் காசையெண்ணி
கொடுத்தாரே யூதர்களும் குத்திரனின் கைதனிலே
(அவன்) வாங்கிக்கொண்டு காசை வலதுகையுந் தான்போட்டு
என்குருவை யுங்களுக்கு யிக்கணமே பூங்காவில்
ஒப்பிப்பே னென்று வுண்மைசொல்லி யூதருக்கு
வந்து பிசைவுகொண்டு வெகுநேர மாச்சுதென்று
சிந்தையில் எண்ணியேதான் சீக்கிரமாய் வந்தானும்

பூங்காவனத்தில் செபம்

பாவிகளை மீட்கவென்று பரம திருசுதனர்
ஏகியே பூங்காவில் ஏககிரு பாகரனர்
செப்பரிய பூங்காவில் செல்வதற்கங் கேதுசொல்வார்
வாருங்கள் சீஷர்களே (என்) மாபிரிய மாணவரே
இயம்புவேன் தம்பியரே யின்றிரவு யூதர்கையில்
அகப்படப் போகிறோம்நாம் அன்புள்ள சீஷர்களே
பக்தியுடன் நீங்களுந்தான் பரமன்சந்நி தானமதில்
சற்று விழித்திருந்து செபம்புரிய வேண்டுமென்றார்
நசரேசு தானுரைத்து நடந்தார் குகையருகே
(ஒரு) கல்லெறி தூரம்போய் காரணனை வேண்டலுற்றார்
நித்திரை யால்சூழ்ந்து நினைவுதப்பி சீஷர்களும்
புத்தி மிகமயங்கி போகுமந்த வேளையிலே
வந்து திருச்சுதனர் வாய்திறந்து ஏதுரைப்பார்
நீங்கள் விழித்திருந்து நித்திரைகள் செய்யாமல்
மணிநேரம் என்னோடு மன்றாட லாகாதோ
ஜெபம்புரிவீ ருங்களுக்கு தீங்குகளே வாராது
என்றுமே தானுரைத்தார் இன்பமுள்ள சீஷருக்கு
தமது பிதாவையங்கே தான்தாண்டி மறுமுறையும்
உருக்க ஜெபம்புரிந்தார் உத்தம ஏசுபிரான்
வருகிறதே யுத்தாரம் வானபரன் சொற்படிக்கு
எந்தைபரன் ஜெபம்புரிந்து இருக்குமந்த வேளையிலே
அப்போது வந்தார்கள் அரும்பாவி யூதர்களும்
முள்முடி சங்கிலியும் மூங்கிற்றடி நேரிசமும்
வர்ணப் பிரம்புகளும் வரிகயறு சங்கிலியும்
கட்டக் கயிறுகளும் கசைபிரம்பு வாறுகளும்
தம்பட்டம் வல்லறியும் தவில்முரசு தாரைகளும்
துண்டு தடிகளுடன் சொல்ல வெர்ண்ண ஆயுதமும்
கருமேகம் போல கனயூதர் வாரார்கள்
செம் மேகம்போல சேர்ந்துமே வாரார்கள்

வந்துமுன் பாகவந்த வனத்தில் விழுந்ததையும்
கண்டு திருசுதனூர் கடுமூச்சு விட்டுநின்றூர்
ஆவி மிகசோர்ந்து ஆண்டவருந் தான்விழுந்து
தேவபிதா வைநோக்கி தீர்க்க ஜெபம்புரிந்தார்
(அப்போ) வந்துமிக வானவர்கன் வல்லபரன் தூதுகொண்டு
இறங்கி திடனுரைக்க ஏகசுத னப்போது
தந்தையே யிந்தக் கசப்பான பாத்திரமே
சித்தமா னுலெடுமுன் சித்தப்படியாக
இரக்கமுட னுத்தரிப்பேன் இத்தரணி மானிடர்க்காய்
தப்பாமல் உத்தரிப்பேன் தரணி பவமொழிய
என்று பரனுரைக்க ஏகிவிட்டா ரும்பர்களும்

கர்த்தர் பிடிபடல்

வாருங்கள் சீஷர்களே (என்) மாபிரிய மானவரே
(நம்மை) வளைந்து பிடிக்கவந்த வலுயூதர் முன்பாக
எதிராக போகவேணும் என்னுடைய சீஷர்களே
ஜெத்செமனே தோட்டம்விட்டு திரும்புமவ் வேளைதனில்
எழுந்திருங்க ளென்றுசொல்லி ஏசுபரன் ருனுரைத்து
வழிபார்த்துக் கொண்டிருந்த வலுயூத ரானவர்கள்
ஆயுதங்கள் கொண்டு அதிர்வெடிகள் தானெழுப்பி
வீரியங்கள் பேசி வெகுவாய் சமர்த்துடனே
துப்பாக்கி வாணங்கள் தொடர்ந்த படைகளுடன்
அம்பு வில்லுக்காரர் அவர்கள் சிலபடையும்
சாட்டை சவுக்குகளும் சக்கரமுந் தோமரமும்
தம்பூட்டம் மல்லாரி தவில்முரசு பேரிகையும்
மத்தாப்பு தீவட்டி மகத்தான தீபமுடன்
வந்து படைகூட்டி வலுயூதர் தான்திரளாய்
அடர்ந்து வனத்தைச்சுற்றி அவர்கள்மிக வப்போது
அதிர வெடியெழுப்பி ஆக்ரமித்து வந்தார்கள்
கொம்புக ளூதியல்லோ கூவி பறைமுழக்கி
மத்தாப்புத் தீபம் வனத்தில் பகல்போல
வருகிறதைக் கண்டு வஞ்சயூதாஸ் காரியோத்தும்
உகந்துநம தாண்டவரை யோடியே தான்தழுவி
கட்டி முத்தஞ்செய்து காட்டிக் கொடுக்கலுற்றுன்
அப்போது யூதஜனம் ஆண்டவரை தான்பிடிக்க
சீஷர்கள் தான்பார்த்து சிந்தை கலங்கினரே
பொல்லாத யூதர்களும் பொத்தென்று விழுந்ததினுல்
ஆசீருந் தான்வதித்தார் அவர்களெழுந்து நின்றுர்
எழுந்திருந்த பின்புநல்ல ஏசுபரன் யூதர்களே
எங்குவந்தீர் தம்பிகளே என்றுபரன் தான்கேட்க
நசரேசை தேடியேதான் நாங்கள் வந்தோ மென்றுரைத்தார்

(அப்போ) நான்தான் நசரேசு நாடிப் பிடியுமென்றார்
ஏனோ திகைக்கின்றீர் என்னைப் பிடியுமென்றார்
அந்த மொழிகேட்டு அநியாயப் பாதகரும்
வளைந்துமிக வப்போது வன்புலிபோ லேசினந்து
தீண்டினார் பாதகரும் தேவன் றிருக்கரத்தை
சிங்கமத யானையைப்போல் சீரியே மேல்விழுந்து
பிடித்துமே கட்டினார் பெருமான் றிருக்கரத்தை
கரங்களைக் கட்டி கைப்பிரம்பால் தானடித்தார்
(அப்பொழுது)அப்போஸ்தலராயப்பரும் ஆக்ரமித்து வாளுருவி
வீசினார் கூட்டமதில் வீரன்மால்கூஸ் காதறவே
தரையில் விழுந்திடவும் தான்பார்த்து யூதர்களும்
அருண்டு நடுநடுங்கி அப்போதே யூதரெல்லாம்
வெருண்டு ஒடுங்கிநின்றார் மால்கூசும் தன்படையும்
ஆண்டவனு ரப்போ ராயப்பரைத் தான்பார்த்து
ஏதுநீ ராயப்பா என்வார்த்தை மீறுகிறாய்
ஓங்கிய வுன்வாளை உறைதனிலே போடுமென்றார்
ஆண்டவனார் பின்புகா தறுபட்ட மால்கூசை
ஆசீர் வதித்துசெவி யானதை பொருத்தியபின்
பதுங்கிருந்த யூதர் படைகள் மிகதிரண்டு
பிடித்தார்க ளப்போ பேரிகையுந் தான்முழங்க
கண்டிருந்த சீஷரெல்லாம் கலகலத்து மெய்மறந்து
கைவிட்டோடிப் போனார்கள் கர்த்தனேசு நாதருந்தாம்
கட்டக் கரங்கொடுத்தார் கன்னிமரி பாலகனார்

கைப்பாஸ் ஏரோதுஆனுசண்டை அழைத்துப்போகல்

கருமேகம் போல்யூதர் கவிழ்ந்து பிடித்தார்கள்
அப்போது ஆண்டவரை அநியாய யூதர்களும்
இராக்கினியால் தான்வளர்த்த ரக்ஷகரின் கூந்தலையே
குலையப் பிடித்திழுத்து கொலைகார ரப்போது
ஈட்டிப் பிடங்கடியும் இணையில்லா வாரடியும்
கைப்பிரம்பு சாட்டையொடு கசைகளால் தானடித்தார்
தளையாங் கயிற்றாலே சங்கிலியாற் றானிருத்தி
பின்னுமுன்னு மாகத்தள்ளி பிசைந்து இருகாமும்
கட்டி யிறுக்கியேதான் கானகத்தை விட்டகற்றி
நல்ல வனத்தைவிட்டு நடத்தினார் யூதர்களும்
தூசிமிகப் படிந்து துய்யமுகம் வேறாகி
புழுதி மிகவடைந்து பொன்முகமும் வேறாகி
பாருலகி லாண்டவரும் பயித்தியக் காரனைப்போல்
நாண யிழுத்துகட்டி நடவென்றார் யூதர்களும்
எட்டியடி வைத்தாரே யேகமரி புத்திரனார்
தூக்கியடி வைத்தாரே துய்யமரி பாலகனார்

தாங்கியடி வைத்தாரே தர்மமரி தன்சுதனர்
சுற்றி வருவார்கள் துப்பாக்கி பாணமுடன்
பக்கம் வருவோர்கள் பரனை நிஷ்டூரனென்பார்
பின்னே வருவோர்கள் பெமீட்டி நேரிசமும்
உருவிய வாள்காரர் ஓங்கியே முன்னடக்க
போர்கோலம் போலே போகிறுர் யூதர்களும்
சேர்த்து பிடித்திழுத்து சீக்கிரமாய் தானடைந்தார்
செதிரோன் பாலமதில் சேசுநாதர் கால்சறுக்கி
விழுந்தார் பலமாக வினையூதர் தானிழுத்தார்
எழுந்திருந்த பின்பு எம்பரனை யூதர்களும்
நடவென வேதள்ளி (என்) நாதனை யடித்தார்கள்
சமர்த்தா யடித்தார்கள் தாய்மரியாள் தன்மகனை
சாய்ந்தே யடித்தார்கள் தற்பரனை யப்போது
கொண்டுசென்று ரங்நேரம் கொடூரமுடன் யூதர்களும்
நிஷ்டூர யூதர்களும் நெடுநேர மாச்சுதென்று
கூவியே கொக்கரித்து கொடியோன் கைப்பாசிடமாய்
அழைத்துக்கொண்டு போனர்கள் அவனுடைய வரண்
[மனைக்கு
கொண்டுபோய் விட்டார்கள் கோதில்லாக் கர்த்தனையும்
(அவன்) உருட்டி விழியாலே ஊடுருவத் தான்பார்த்து
வானுலக மெங்கும் வையகமு மொருகுடையில்
தானுள வந்தொரு தற்பரனர் நீ தானு?
பொன் னுலகமெங்கும் புகழ்ந்து பணிசெய்தேவ
வல்ல குமாரனென்று வந்தவனும் நீ தானு?
சொல்லடா வென்றுரைத்தான் சூதுள்ள கைப்பாசன்
(அப்போ) வல்ல திருசுதனர் வாய்திறந்து ஏதுரைப்பார்
சத்தியமே நீர்உரைத்தீர் தற்பரனர் மைந்தனென்று
புத்தியுஞ் சொல்லியிப்போ பொதுத்தீர்வை நாளையிலே
என்வார்த்தை மீறி யிகழ்ந்து நடப்போரை
வன்னி நரகதனில் வாய்விட் டலறிடவே
தள்ளுவோம் நாமே (இது) தப்பாது சத்தியமே
என்றுமொழி கேட்டவனும் இருதயம் பொங்கியதால்
ஆகாத பாவியவன் ஆனசு என்பவனும்
கண்டீரோ மன்னவரே கள்ளனிவன் பேசினதை
பேசு மனிதனிவன் பேருலகில் தெய்வமென்று
சொல்லியே தான்திரிந்தான் துரோகியவ னுலகமெல்லாம்
என்றுமே சொல்லியவன் இட்டிருந்த சட்டைதனை
சீறியே தான்கிழித்தான் சின்னபின்ன மாகவேதான்
அதட்டியவ னுக்ரமித்து ஆண்டவரை கேட்கலுற்றுன்
இப்புவியில் ராஜாங்க மெங்களுட தெய்வமென்ப
தல்லவென்று சொல்லி மிக்கருவ மேதுனக்கு

வீரியங்கள் சொன்னவனே வீசடா சாட்டையினால்
என்றவுடன் சேவகர்கள் எழுந்துமிக ஆண்டவரை
அங்கம் தெறித்துவிழ அடித்தார்கள் தங்கள் கையால்

இராயப்பர் ஆண்டவரை மறுதலித்தல்

பெரிய சீஷனாரும் பேதுரென்ற ராயப்பரும்
பெண்பிள்ளைகள் முன்பு பேதுருவு மச்சமுற்று
வருகிறதைக் கண்டு வல்லசுதன் சீஷனென்று
கண்டவர்கள் சொன்னார்கள் கர்த்தருட சீஷனென்று
அந்த மொழிகேட்டு அர்ச்சிஷ்ட ராயப்பரும்
நானறியே னென்றுசொல்லி நலமின்றி மூன்றுமுறை
தானே மறுதளித்து தயங்கிநிற்கும் வேளையிலே
கொக்கரித்து நல்சேவல் கூவினதே மூன்றுமுறை
கைப்பாசன் வாசலிலே கடினமாய்க் கூவினதே
அப்போ திருச்சுதனார் அவன்முகத்தை தான்பார்க்க
நாணி கபடமுற்று நஞ்சுதின்ற மீனதுபோல்
ஓடியே தான்மறைந்தார் ஒருநொடியில் ராயப்பரும்
அப்பாலுங் கைப்பாசு அரசன் பிலாத்திடத்தில்
அழைத்துக்கொண்டு போங்களென்று அளித்திட்டான்
[சேவகர்க்கு

அந்த மொழிகேட்டு அவர்கள் சினந்தொடுத்து
எழுந்திரடா வென்றுசொல்லி எம்பரனைத் தானடித்தார்
பற்றி பிடித்திழுத்து பாதகரு மேயடித்தார்
மோதி யடித்தார்கள் முத்திமரி புத்திரனை
நின்றபின்பு நிட்டூரர் நிலந்தெளிந்த வுதயமதில்
அடித்து மிகநடத்தி யப்போது யூதர்களும்
பொல்லாத யூதர்களும் போனசு பிலாத்திடத்தில்
அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள் அவனுடைய அரண்
[மனைக்கு

அப்போது வரசனுட அருந்தேவி நித்திரையில்
கண்டாளே யோர்கனவு கர்த்தரிவ ரென்றறிந்து
பார்த்தாளே கனவுதனில் பரமசுத னென்றறிந்து
அருண்டு எழுந்திருந்து அரசன்முன் னோடிவந்து
சீராய் நமஸ்கரித்து சேதிதனை சொல்லலுற்றாள்
உலகம் படைத்தகர்த்த னுன்னுடைய வரண்மனைக்கு
கொண்டுவரக் கண்டேனே கொற்றவரே நீர்கேளும்
அழைத்துவரக் கண்டேனே ஐயாவே நீர்கேளும்
இழுத்துவரக் கண்டேனே ஏந்தலே மெய்ப்பரனை
கொலைபடுத்தக் கண்டேனான் கொற்றவரே நீர்கேளும்
(நான்) மனையாளு மானாலும் மன்னவனே யென்வார்த்தை
பெண்சாதி யானாலும் புண்ணியனே என்வார்த்தை

இதற்குச் செவிகொடுப்பீர் என்னருமை பத்தாவே
ஆதிப் பிதாவின் அரியதிரு புத்திரனர்
பாவிகளை மீட்கவந்த பரமனிவர் தானென்று
என்னுடைய சொற்பனத்தில் இப்படியே கண்டேனையா
என்றுமிக சொல்லி யேகினள் அரண்மனைக்கு
அரண்மனைக்குச் சென்ற அதுசமயத் துள்ளாக
கொண்டுவந்து விட்டார்கள் கொற்றவரை பிலாத்திடமாய்
எங்கோனைப் பார்த்து ஏதுரைப்பான் பிலாத்துதுரை
(அவர்) கட்டவிழ்க்க சொல்லியங்கே கட்டளையு மிட்டானும்
விட்டபின்பு யூதர்களை வேந்தன்பார்த் தேதுரைப்பான்
(இவன்) பொல்லாங்கு செய்ததென்ன புகலுங்க ளெந்தனுக்கு
என்றவுடன் யூதரெல்லாம் எடுத்துரைப்பார் பொய்சாட்சி
கண்டு பிடித்துவந்தோம் காட்டில் நசரேசை
வளைந்து பிடித்துவந்தோம் வனத்தில் நசரேசை
மட்டி லடங்காத வலு குற்றஞ் செய்துவந்தான்
காரணமாம் பொய்யனென்று கனமாக நாட்டிவைத்தார்
குற்றமிக வென்றுசொல்லி கூவினர் யூதர்களும்
என்றுமிக பொய்சாட்சி யியம்பினர் யூதர்களும்
அந்த மொழிகேட் டதிகாரி பில்லாத்துதுரை
யூதர்கள் முன்பாக ஏதுரைப்பான் பில்லாத்து துரை
காரண மிவன்பேரில் காணேமே குற்றமென்ருன்
விசாரித்து பில்லாத்துதுரை விரும்பியே யேதுரைப்பான்
கலிலேய நாட்டனென கழறுகிற படியினலே
அந்நாட்டை யாளுகின்ற வதிபதி யெரோதனிடம்
அழைத்துக்கொண்டு போங்களென்ருன் அப்போது
[கொற்றவனை

ஆண்டவரை பரிகாச இராசாவாக ஸ்தாபித்தல்

பார்த்துமே யெரோதன் பரம திருசுதனை
ஆண்டவ ரென்றறிந்து அறியா தவன்போல
வந்துமே யெரோதன் வல்லவரைத் தான்பார்த்து
ஓகோ அனதி ஒருபுதுமை செய்யுமென்ருன்
(அவர்) வாக்குத் திறவாமல் மவுனமாய் தானிருந்தார்
இருந்தபின் னெரோதன் இவ்வுலகில் பித்தனென்ருன்
உலகத்து ராசனிவர்க் குற்றசட்டை போடுமென்ருன்
அவனியில் ராசனிவர்க் கழகுசட்டை போடுமென்ருன்
பொல்லாத யூதர்களும் பூத்தவெள்ளை வஸ்திரத்தால்
போர்த்தியே யப்போது புண்ணியனுக் கேதுசொல்வார்
புகழ்ச்சி புகழ்ச்சிஐயா பூவுலகில் ராஜாவே
மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சிஐயா வையகத்து ராஜாவே
என்றுசொல்லி தூஷணித்தார் ஏகனைத்தா னப்போது

மேட்டிமையாய் வார்த்தைகளை விளம்பியே யெரோதன்
கடுகபிலாத் திடமாய் கர்த்தனைக்கொண் டேகுமென்றான்
அந்த சொல்லைக்கேட்டு அவர்கள் மிகச்சீறி
பரியாசப் பங்கம் படுத்தியே ஆண்டவரை
நடத்திக்கொண்டு போனார்கள் நல்ல திருச்சுதனை
வாருமையா ராஜாவென்று வஞ்சனையாய் தானழைத்து
சேனுஞ் சகதிகளும் தேவசுதன் மேலெறிந்தார்
அடித்தார்க ளாண்டவரை யாரு யுதிரஞ்சிந்த
கோஷ்டிகளுங் கொண்டுமிக கொற்றவனை வீதிதனில்
இழுத்து நடத்தியேதான் ஏகுமென்றே தானடித்தார்

கற்றூணிற் கட்டியடித்தல்

கண்டு பில்லாத்துதுரை கடுஞ்சூத ரைப்பார்த்து
நற்றவனை யெந்தன்முன்னே நாடியே கொண்டுவந்தீர்
கொற்றவனை இத்தெருவில் கோரணிகள் செய்தீர்கள்
பொல்லாத யூதர்களே புகலுங்க ளென்றானே
அந்தமொழிகேட்டு அவர்கள் சினந் தேதுரைப்பார்
குற்றமுண்டு மெத்தவென்று கூறினார் யூதர்களும்
ஏசியே தூஷணித்தார் எம்பரனை யப்போது
தார்வேந்தன் தீர்வையிட சதிக்காரப் பாதகரும்
கேட்டார்கள் தீர்வையிட கிருபையுள்ள ராயனைத்தான்
காவலனு மப்போது கடுஞ்சூத ரைப்பார்த்து
காணும் முறைப்படியே கட்டி யடியுமென்றான்
கோப மிகவாகி கொடுஞ்சூத ரப்போது
தாருமென்று தீர்ப்புபெற்று சதிகார ரப்போது
அந்தரங்க மாகவேதான் அவர்கள் மிகப்பேசி
அம்புவியில் ராப்பகலாய் அதிகமிக கள்ளனென்று
கொல்லவே வேணுமென்று கொடுஞ்சூதர் தான்பேசி
தெருவுதனில் தானிருத்தி சேறுமண்ணுந் தான்புரள
அநேகபல கோஷ்டிசெய்து ஆண்டவரைக் கொண்டுசென்றார்
நாலுபல ஜாதிகளும் நடக்குந்தெரு வீதியிலே
ஆகாத வஞ்சகர்கள் அவனவனு மேசீறி
கன்னி மரிமகனை கற்றூணில் சேறுமென்று
சேசுபரன் கரத்தை சேர்த்துமிகக் கற்றூணில்
இறுக்கினார் கற்றூணில் ஏகத்திருச்சுதனை
நல்ல சதைசுருங்க நாதனையுங் கட்டியபின்
சாட்டையுஞ் சங்கிலியும் சவுக்கும் பலகசையும்
சின்ன தடியுடனே சிறுவாருங் கொண்டுவந்தார்
வர்ணதிரு மேனியெங்கும் வழிந்துதிர மோடிடவும்
பயிர்போல் தசைதெறிக்க பரமன்றிரு மேனியெங்கும்
சாட்டை சவுக்கதனால் சண்டாளர் தானடித்தார்

வீசினு ராண்டவரை வெள்ளரத்த மாயோட
சின்னங்கள் பேசியங்கு சிலபே ரடித்தார்கள்
நைந்து சதைகிழிய நல்லரத்தஞ் சிந்திடவே
வஞ்சகர்கள் தானடிக்க வையகந் திரண்டதுபோல்
(கோபம்) பொங்கி யவரடிக்க புண்ணியனுர் தானிருந்தார்
பூமியைப் பார்த்துக்கொண்டு யூச்சியமாய் நின்றிருந்தார்
சுத்தமுள்ள ஆண்டவரும் சூதருட ஆக்கினைக்குள்
நின்றுர் பொறுமையுடன் நேரான கற்றூணில்
அடங்காத கோபம் அவர்கள் மனதில்வைத்து
தெய்வதிரு மேனியெங்கும் செந்நீரோட வடித்தார்
ஐயா யிரத்துசொச்ச அடிக ளடித்தார்கள்
கற்றூணி லாண்டவரைக் கட்டவிழ்த்து விட்டபின்பு
பட்டவடி போதாமல் பரமசுதன் றிருமேனி
நல்ல சதைக்கிழிய நைந்துரத்த மாரூட
அடித்தபொல்லா யூதருட அவர்கள்சட்டை தானணைந்து
வெடித்த சரீரமெல்லாம் வெறுரத்தம் பீறிடவும்
அந்த சபைதனிலே அபிமான போதகமாய்
குனிந்துமிக நில்லுமென்றுர் கொற்றவருந் தானிருந்தார்
கூறிஞர் யூதர்களும் கொற்றவருக் கப்போது
குனிந்து எழுந்திருந்தார் கொற்றவருங் கஸ்தியுடன்
அடிபட்ட மேனியிலே ஆகாத வன்கணர்கள்

முண்முடி சூட்டப்படுதல்

இவ்வுலகில் ராஜாங்கம் இவர்தரிக்க வேணுமென்று
பார்த்திபனுர்க் கப்போது பாரமுடி சூட்டுமென்றுர்
கொண்டுசென்று ராண்டவரைக் கொடியோர் மிகச்சீறி
நாற்காலி மேலே நசரேசை தானிருத்தி
தூஷணங்கள் பேசியல்லோ துப்பினுர் திருமுகத்தில்
முள்முடி சூட்டுமென்றுர் மோனபரன் தன்சிரசில்
உலகமுடி வேந்தருக்கு வுற்றமுடி சூட்டுமென்றுர்
எட்டாத காரணர்க்கு என்பிரிய மானவர்க்கு
சிகப்புசட்டை தானணிந்து சிரசில்முண் முடியழுத்தி
சிகப்புக் குருதி தெரிந்தோட நாதருக்கு
எழுபத்தி ரெண்டுமுள் இருந்தமுடி தான்தரித்து
முதுகில் குருதிசெல்ல முதலோனுக் கப்போது
விருப்பமுற்ற யூதர்களும் வேந்தனுக்கு மூங்கில்தடி
கபடமாய் கொண்டுவந்து கர்த்தரின் கையில்கொடுத்து
முத்துமுடி சூட்டுதற்கு முதிர்ந்த திருச்சிரசில்
காசினியில் ராஜனென்று கனயூதர் சேசுதன்னை
ஏசியே தூஷணித்து எம்பரனை யப்போது
ஓங்கியே மூங்கில்களால் உத்தமனை தானடித்தார்

(அவர்) சிரசின் நரம்பறுந்து சில்லிரத்த மாரூட
எட்டியே தானடிக்க இறங்கி மண்டையில்பாய்ந்து
ஏகன் திருமுடியில் இரும்புமுள் பட்டுருவி
தேன்பா லமிர்தமென திருமூலப்பா லுண்டரத்தம்
ஆருக வோடினதே அந்தரத்தம் கொண்டல்லவோ
மறைத்தார் நரகவழி மாமரியாள் திருமகனார்

பிலாத்தின் தீர்ப்பு

இப்படியாயவரை இழுத்தடித்த பின்னாலே
வருமமுடனே யழைத்து மாபாவி யூதர்களும்
பொஞ்சு பிலாத்திடமாய் போய்க்கூட்டி விட்டார்கள்
பார்த்து பிலாத்துதுரை பயந்து நடுநடுங்கி
கண்டு பிலாத்துதுரை கண்ணீருந் தான்சொரிந்து
ஐயையோ பாதகரே அதிககஸ்தி செய்தீர்கள்
வையகத்தில் நீங்களுந்தான் மகாகஸ்தி செய்தீர்கள்
மெல்யோனை இப்புவியில் விட்டுவிட வேணுமென்று
சொன்னான் பிலாத்துதுரை சூதர்களு மப்போது
அந்தமொழிகேட்டு அவர்கள்சினந் தேதுரைப்பார்
போட்டார் ஒருசத்தம் பொஞ்சு பிலாத்தைபார்த்து
கொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் குலபெரிய ராயருக்கு
ஓலை எழுதிடுவோம் உன்னரசை மாற்றிவைப்போம்
நிருபம் எழுதிடுவோம் நிச்சயமி தென்றுரைத்தார்
கூடியொரு சத்தமாய் கோடையிடி போல்குமுறி
உரைக்கவே யூதர்களும் ஓடிவந்து பிலாத்துதுரை
(அவன்) பயந்து நடுநடுங்கி பாரில் நசரேசை
கைகழுவி ஒப்புவித்தான் கனயூதர் கூட்டமதில்
எனக்குமென் தேவியர்க்கும் இனிபிறக்கும் மைந்தருக்கும்
இந்தபழி வேண்டாமென்று இயம்பியே கைகழுவி
கையளித்த பின்பு கனயூதர் கூட்டமதாய்

சிலுவை சுமத்தப்படுதல்

கனத்த சிலுவைதனை கடுகெனவே செய்துவைத்து
அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள் ஆண்டவரை யப்போது
கஸ்தி மிகவருத்தி கனசிலுவை தானெடுக்க
பார சிலுவையொன்றை பகைகாரர் கொண்டுசென்றார்
கனத்த சிலுவையொன்றை கடுகெனவே கொண்டுசென்றார்
கொண்டுபோய் தான்நிறுத்தி கொடுயூதர் பாவிகளும்
பார சிலுவைதனை பரனையெடு மென்றுரைத்தார்
ஆகடிய யூதர்களும் அடித்தார்க ளாண்டவரை
குனிந்து எடுத்தாரே குவலயத்து மானிடர்க்காய்
நல்ல திருசுதனார் நானிலத்து மானிடர்க்காய்

தயங்கினு ரப்போது தர்மபுரி பாலகனுர்
தூக்கி யெடுப்பதற்கு துய்யபரன் தத்தளித்து
வல்ல பிதாவை மனதில்மிக தானினைந்து
தூக்கி திருச்சிலுவை துய்யபரன் தோளில்வைத்து
முழுச்சிலுவை பாரமதை முத்திமரி பாலகனுர்
தாங்கியே தோளில்வைத்து தற்பரனுர் தானடந்தார்
நடந்தார் சிலதூரம் நாயகனு ரப்போது
தோளில் நரம்பறுந்து துய்யரத்த மாருேட
ஜெருசலையாம் மாநகரில் தெருவீதி தானடந்தார்
கண்ட சிலமனுவோர்கள் காசினியில் கண்கலங்கி
பார்த்த சிலமனுவோர் பரதபித்து தானழுது
பார்க்க சகியாமல் பதறியே யழுகலுற்ருர்
கண்ணிருந் தான்சொரிந்து கனத்த துயரமுற்று
பார்த்துசில பட்டணத்தார் பரதேச மானுர்கள்
கண்டு அவரவர்கள் கர்த்தருட கஸ்திகளை
கண்ணீருந் தான்சொரிந்து கதறி யழுகலுற்ருர்
ஐயையோ இம்மனிதன் ஆர்பெற்ற புத்திரனே
எந்தவொரு புண்ணியவதி யீன்றநல்ல கண்மணியோ
தெய்வ நிழலாடும் திருமுகத்தைப் பாரீரே
கருணை செறிந்தமுகம் காணுதே மைந்தனுக்கு
பூமிநோ காதஒரு புண்ணியன்போல் காணுகிருர்
அழகு திருமகன்டீ ஐயையோ பாதகமே
என்னதான் குற்றமிவர் இவ்வுலகில் செய்தாரோ
உலகமே தாளாத ஒருகுற்றம் செய்தாரோ
தேசமே தாளாத தீங்குதா னென்செய்தார்
வையகத்தில் யூதர்ஜனம் மாகொடுமை செய்தார்கள்
குவலயத்தில் பொல்லாத கொடுமைகளைச் செய்தார்கள்
என்னவென்று நாங்கள்சொல்வோம் அவர்அடையுங் கஸ்திகளை
மட்டி லடங்குமோதான் வழுத்துதற்கு மாந்தர்களே
என்றுசொல்லி தானழுவார் ஏகபர னைப்பார்த்து
கண்டு அழுதார்கள் காசினியோர் மனங்கலங்கி
நின்று அழுதார்கள் நீதியுள்ள ஆண்டவர்க்காய்

வெரோணிக்கம்மாள் ஆண்டவரின் திருமுகந் துடைத்தல்

அந்தநல்ல வேளையிலே அழகுகுடங் கைபிடித்து
வந்துநின்ற வெரோணிக்காள் வானபர னைப்பார்த்து
ஐயையோ தற்பரனே ஆண்டவனே சற்குருவே
வையகத்தி லிக்கொடிய வாதைப் படுவானேன்
பொல்லாத யூதருமைப் பிடித்தடித்துப் போருரே
அடுக்குமோ இப்பெரிய ஆகடியஞ் செய்வதுதான்
என்றுசொல்லி வெரோணிக்காள் ஏகசுதன் வரும்வீதி

கண்டுமிக ஆண்டவரும் கனிவுடனே தானழைத்தார்
சோதிசுதன் அவளை துகிலொன்று தான்கேட்டார்
ஆண்டவரும் துகில்கேட்க அக்கணமே வெரோணிக்காள்
முத்துபோல் கண்ணீரை முகமெல்லாம் சோரவிட்டு
கையில் துகில்கொடுத்தாள் கர்த்தருக்கு மப்போது
(அதை) வாங்கிமுகம் துடைத்து வல்லசுத னப்போது
கூப்பிட்டு ஆண்டவரும் கொடுத்தா ரவள்கையில்
கொடுத்து அவள் கையில் கூறலுற்ருர் ஆண்டவனர்
மாதாவும் ஜுவானியரும் வருவார்கள் இத்தெருவில்
தாயாரும் ஜுவானியரும் தான்வருவார் இத்தெருவில்
உதிரக்கறையும் உயர்ந்த முகத்தழகும்
பதிந்த இந்த சீலதன்னைப் பக்ஷமுடன் காட்டுமென்ருர்
பதிந்த அந்த சீலதன்னைப் பார்த்தந்த வெரோணிக்காள்
கைநடுங்கி கால்நடுங்கி காரணரைப் பார்த்தழுது
ஐயையோ சற்குருவே ஆண்டவரே கர்த்தாவே
மெய்யாக இப்புவியை மீட்கவந்த தற்பரனே
என்றலறித் தானழுது ஏகினளே வெரோணிக்காள்

ஜெருசலேம் ஸ்திரீகளுக்கு ஆறுதல் சொல்லுதல்

நடந்தாள் ஜெருசலேயின் நடுத்தெருவின் வீதியிலே
அப்போ சிலமாதர் ஆண்டவரைக் கண்டழுக
பார்த்தார் பரனர் பரதவிக்கும் மாதர்களை
எந்தனுக் காகவல்ல இப்புவியில் கஸ்தியுடன்
எனக்கா யழுவானேன் இந்ததுயர் கொள்வானேன்
உங்கள்பாவத் துக்காக உத்தரித் தழுவுங்கள்
பச்சை மரத்திற்கேஇப் பாடானல் ஐயையோ
காய்ந்த மரமானவுங்கள் கதியென்ன பாரீர்கள்
என்றுசொல்லித் திருச்சுதனர் ஏகினர் சஞ்சலமாய்
அந்தத் தெருவைவிட்டு அப்பாலே சென்றபின்பு
உருகி மனங்கலங்கி உகந்துவந்தாள் வெரோணிக்காள்
அழுது மனமுருகி ஆண்டவனர் படும்பாட்டை
பார்த்து மனங்கலங்கி பாதையினில் வந்துநின்ருள்

தேவமாதா திருமகனைத் தேடிவருதல்

மாதா மரியம்மாள் மகனைமிக தான்தேடி
அழுது புலம்பி அலறி அபயமிட்டு
நடந்தாளே தேவகன்னி நல்சுதனை தான்தேடி
கண்டார் ஜுவானியரும் கன்னிமரி தாயாரை
அந்நேர மானதிலே அருளப்பர் சொல்லுகிருர்
அம்மணி தேவகன்னி அருஞ்சுதனைத் தான்கண்டேன்
குருசைமிக தோள்சுமத்தி கொடுபோருர் யூதர்களும்

என்று ஜுவானியரும் இயம்பினுர் மாமரிக்கு
அந்தமொழி தான்கேட்டு ஐயோ மகனேயென்று
கூந்த லவிழ்ந்துவிழ கொற்றவியும் மார்பறைந்து
மெய்தானே ஜுவானியென்று வெகுவா யழுகலுற்ருள்

ஐயோநா னென்னசெய்வேன் ஆண்டவனே என்றழவும்
வந்துநின்று ஜுவானியரும் மாதாவுக் கேதுரைப்பார்
தாயே மரியே (நம்) தற்பரனுர் தன்முகத்தில்
போய்விழிப்பதற்குஇதோ போவோமே வாருமென்ருர்

அந்தமொழி கேட்டு ஆண்டவரு மேதுரைப்பாள்
இவ்வதைக்கோ உன்னைப்பெற்றேன் இப்புவியில் என்மகனே
(உன்) பொன்னுன தேகமது புண்படவோ நான்வளர்த்தேன்
பாடுபட வோவளர்த்தேன் (என்) பைங்கிளியே என்றழுவாள்

முத்து முடிகுலைய முற்றத்தில் நின்றழுவாள்
சீரார் முடியவிழ தெருவினிலே நின்றழுவாள்
ஜெருசலையாம் பட்டணத்தின் தெருதனிலே யந்நேரம்
ஒன்ருந் தெருவினிலே ஓசையிட்டுத் தானழுதாள்

இரண்டாந்தெரு வினிலே ராசகன்னி தானடைந்தாள்
மூன்ருந்தெருவினிலே முத்துமரி மாதாவும்
வந்துநின்று துயரமுடன் வாய்திறந்து ஏதுரைப்பாள்
வாற மனிதர்களே வழிபோற மானிடரே

என்பிறப்பே தங்கையரே இத்தெருவு மானிடரே
மற்றும்பர தேசிகளே வழிபோற மானிடரே
(என்) மைந்தனையும் யூதரையும் வழிகளிலே கண்டீரோ
பொல்லாத யூதர்களும் (என்) புத்திரனை வாதைசெய்து

குற்றமில்லா என்மகனைக் கொண்டுபோருர் காண்கிலையோ
என்றுமிக தான்கேட்டாள் ஏகமரி மாதாவும்
அத்தெருவின் மானிடர்கள் ஆண்டவளுக் கேதுரைப்பார்
நீதியில்லா யூதர்கள்தான் நெடுந்தெருவே கொண்டுசென்ருர்

பார்த்தோமம்மா அவர்துயரம் பதறுதம்மா எங்கள்மனம்
உன்மகனுர் தானே (அவர்) உபத்திரவம் என்னசொல்வோம்
கண்மணியே தாயாரே கலங்குதம்மா எங்கள்மனம்
என்னம்மா தாயாரே ஏதுகுற்றம் அவர்பேரில்

தப்பிதங்கள் என்னசெய்தார் சதிகார யூதருக்கு
என்றுமே அத்தெருவில் ஏகமரி மாதாவை
வந்துநின்று கேட்கையிலே மாதாவு மேதுரைப்பாள்
உலகம் படைத்தகர்த்தன் உருவென்று மாமரியாள்

வண்ணத் திருமரியாள் மண்ணில் விழுந்தழுதாள்
தங்கத் திருமணியாள் தரையில் விழுந்தழுதாள்
மோதி விழுந்தழுது மூர்ச்சித்து சோபமுற்று

தேவமாதா வெரோணிக்காளைச் சந்தித்தல்.

ஏந்தலுக்கு யானுமிப்போ எந்தனுடை கைக்குட்டை
பிகிந்து துசில்கிழித்து பெட்புடனே கைகொடுத்தேன்
சோதி முகந்துடைத்து துய்யபரன் என்கையில்
வாங்கி முகந்துடைத்து வல்லபரன் என்கையில்
கொடுத்து மொழியுரைத்தார் கொற்றவனுர் தாயாரே
தந்த மொழியுரைத்தார் தாய்கையில் தாருமென்ருர்
வெள்ளைத் துகில்கொண்டு வேந்தன் திருமுகத்தை
துடைக்கவே யவர்முகத்தின் சுரூபம் பதிந்ததம்மா
இந்தா என்தாயாரே இதோபாரு மென்றுரைத்தார்
எங்கே அதென்றுசொல்லி ஏகமரி கையேற்று
அந்த உருவுகண்டு ஆண்டவனு முத்தஞ்செய்து
கண்டு மனங்கலங்கி கதறி யழுகலுற்ருல்
அலறி விழுந்தழுது அழகுமுகம் வேருகி
கன்னங்க ளும்வீங்கி கன்னிமரி கைமுறித்து
பொன்னுதிரு மேனிதனை புழுதியிலே போட்டழுதாள்
தங்கத்திரு மேனிதனை தரைதனிலே போட்டழுதாள்
வர்ணகருங் கூந்தலையும் மண்புரள போட்டழுதாள்
தோகையிளங் கூந்தலையும் தூசியிலே போட்டழுதாள்
ஓங்கி விழுந்தழுது உத்தமனே யேசுவென்பாள்
தாவி விழுந்தழுது தற்பரனே யேசுவென்பாள்
அழுது புரண்டுமிக அன்னைமரி யேதுரைப்பாள்
என்னசெய்வேன் என்மகனே இகழ்சூதர் செய்வினையால்
கண்மணிநீ போறவழி கபாலமலை யெத்தூரம்
என்மகனுர் போறவழி யெத்தூரம் ஜுவானிஎன்ருள்
வந்துமிகஜுவானியரும் மாதாவுக் கேதுரைப்பார்
பார்த்தார் நடுத்தெருவில் பரமசுதன் போரவழி
காணுமென் றேதானும் கடுகெனவெ தானேடி
கபாலமலை முன்னுல் கரடுமலை தானுமுண்டு
ஏறியே பார்த்தாராம் ஏகசுதன் போறவழி
நாகசுர மேளங்கள் நல்லகொம்பு ஓசைகளும்
செந்தூள் பறக்கிறதும் சேசு நடக்கிறதும்
கருந்தூள் பறக்கிறதும் கர்த்தன் நடக்கிறதும்
யூதர்கள்தா னேடிவந்து சூழ்ந்துகொண்டு போகிறதும்
கண்டுமே ஓடிவந்து கன்னிமரிக் கேதுரைப்பார்
கண்டேன் அடையாளம் கர்த்தாவும் போறவழி
பார்த்தே னடையாளம் படுயூதர் கும்பலிலே
சீக்கிரத்தில் வாருமம்மா சேசுதனை போய்பார்ப்போம்
என்று ஜுவானியரும் இயம்பினுர் மாமரிக்கு
கடுக நடந்தார்கள் கன்னிமரி ஜுவானியரும்
போறவழி யெங்கேயென்று புண்யவதி தாயாரும்

அலறி நடந்தழுதாள் அங்கலாய்த்து மாதாவும்
என்மகனார் போறவழி யெத்தூரம் என்றழுதாள்
(என்) கண்மணிதான் போறவழி கபாலமலை யெத்தூரம்
என்று புலம்பி எடுத்தடிவைத் தேநடந்தாள்

விம்மிமிக தானழுது வீதிமிக தானடந்தாள்
கும்பி குரலுமிட்டு கொற்றவளுந் தானடந்தாள்
கைநழுவ விட்டேனே கடுஞ்சூதர் தானடிக்க
இத்தூரம் தேடிவந்தோம் என்சுதனைக் காணோமே

இரத்த குறிக்கண்டேன் எழில்முகத்தைக் காண்பதெப்போ
நடந்த குறிக்கண்டேன் (என்) நல்மகனைக் காண்பதெப்போ
(என) கதறி யழுதுநின்று கண்ணிரண்டும் பஞ்சடைந்து
வண்மைசெறி யென்மகனின் வர்ண திருமுகத்தை

பார்க்கலா மென்றாலும் பாவிகள் தானெந்தனுக்கு
காண்பிக்க வில்லையென்று கன்னிமரி தானழுதாள்
முழிக்க வில்லை யென்றுசொல்லி மோதி விழுந்தழுதாள்
இன்னமுந்தா னெத்தூரம் இந்த ஜெருசலைவீதி

படியேந்தல் பட்டணத்து பெரும் வீதிளத்தூரம்
வினையூதர் பட்டணத்து வீதிகளும் எத்தூரம்
தூரமோ காதமோ தொலையிலே இந்தவழி
மாறாட்ட யூதர்தெரு மாளவில்லை என்றழுதாள்

மாதா ஜுவானியிடம் மனுஷர்களைக் கேளுமென்றாள்
கண்டவர்கள் சொன்னார்கள் கடுஞ்சூத ரப்போது
பார்த்தவர்கள் சொன்னார்கள் பருங்குருசை தானெடுத்து
பார திருக்குருசை பரமன்றிருத் தோள்பொருத்த

அண்சந்தசைந்து தள்ளாடி ஆண்டவரும் போறாராம்
தத்தளித்து தடுமாறி தாங்கி அடியைவைத்து
வைத்து அடித்திழுக்க வானவனை யிப்போது
இளைப்பு தவிப்புடனே ஏழாந் தெருவினிலே

இழுத்துக்கொண்டு போறாராம் என்தாயே தற்பரனை
தத்தளித்து தடுமாறி தாங்கியடி மெல்லவைத்து
தூக்கியடி மெல்லவைத்து துய்யபரன் போறாராம்
சோரி வடிந்தோட சோதிபரன் போறாராம்

வீதி யெல்லாந்தாண்டி வெகுதூரம் போறாராம்
காடு செடி தாண்டி கனதூரம் போறாராம்
அலங்க மலங்கவேதான் அடித்துக்கொண்டு போறார்கள்
தள்ளி யடிக்கும்போது தற்பரனார் தான்விழுந்து

விழுந்து எழுந்திருந்து வேதபரன் போறாராம்
தக்க கவனமுடன் தற்பரனார் போறாராம்
கேட்டு வந்தேனம்மா கேடுகெட்ட யூதர்களும்

வர்மமாய் கொண்டுசென்று வதைக்குமுன்னே மாதாவே
பதைக்குதம்மா என்மனது பார்க்கவே வேணுமிப்போ
துடிக்குதம்மா என்மனது துரிதமுடன் வாருமென்றார்
நடுங்குதம்மா என்மனது நடந்தோடி வாருமென்றார்

நல்லதென்று மாதாவும் நடந்தாரே ஜுவானியுடன்
நிழல்கண்டால் நின்றறியாள் நீதியுள்ள ஆண்டவளும்
தண்ணீரைக் கண்டாலும் தாகவிடாய் தீர்த்தறியாள்
ஓடி தடுமாறி உற்றமரி தான்விழுந்தாள்

நாதனே யென்றோடி நல்லமரி தான்விழுந்தாள்
கடுகவே தானோடி கன்னிமரி தான்விழுந்தாள்
அலண்டு நடந்தோடி ஆண்டவளுந் தான் விழுந்தாள்
புலம்பியே தானழுது புகழ்பெரிய இராசகன்னி

ஜுவானியரை தான்பார்த்து துய்யகன்னி யேதுரைப்பாள்
வீதியெல்லாம் தாண்டிவந்தோம் வேந்தனைத்தான் காணோமே
காணவேணும் ஜுவானியரே கடுகனவே நீயோடி
கூரைக்கு மேலேறி கொற்றவரைப் பாருமென்றாள்

குன்றுமே லேறி (யென்) குமாரனைநீ பாருமென்றாள்
சொன்னவுடன் ஜுவானியரும் சுறுக்குடனே தானோடி
பார்த்தாராம் ஜுவானியரும் பரமசுதன் போறவழி
கண்டார் ஜுவானியரும் கர்த்தர் சிலுவையுடன்

சுழன்று விழுவதையும் சூதர்செய்யும் வாதனையால்
கவிழ்ந்து விழுவதையும் கனயூதர் கும்பலிலே
முன்னும்பின்னும் தள்ளுவதும் முழங்கால்கள் தேய்வதுவும்
கண்டுமிக ஜுவானியரும் கண்கலங்கி தானெழுந்து

கடுகனவே வாய்குளற கன்னிமரிக் கேதுரைப்பார்
மாசில்லா சேசுதன்னை வலுயூதர் தான் திரளாய்
தள்ளிக்கொண்டு போறார்கள் தாயாரே வாருமென்றார்

மாதா மகனைச் சந்தித்தல்.

அலறி அழுதுக்கொண்டு அக்ஷணமே மாதாவின்
பதறியே தானேகி (அந்த) படுயூதர் கும்பலிலே
ஏகியே மாமரியுஞ் ஏசுநாதர் முன்பாக
அலறியே மாமரியுஞ் ஆண்டவரை தான்பார்த்து
என்மகனே கண்மணியே இனியதொரு புத்திரனே
பரம திருச்சுதனே பாருலகி லீன்றெடுத்தேன்
உலகிலுன்னை யீன்றெடுத்தேன் யூதருன்னை வாதைசெய்ய
வார்கயிறு சங்கிலியும் வலுப்பிரம்பு யத்தனமும்
கூடிய முண்முடிக்கோ குருசுக்கோ ஈன்றெடுத்தேன்
பாரச் சிலுவைக்கோ பாலகனே ஈன்றெடுத்தேன்

கண்காட்சி பார்க்கவோ தான் காசினியி லீன்றெடுத்தேன்
இக்கொடிய பாடுபட இவ்வுலகி லென்மகனே
பெற்று வளர்த்தெடுத்தேன் பேருலகி லென்மகனே
(தன்) ஆவியற்று மெய்மறந்து ஆண்டவளுந் தானலறி

கூப்பிட்ட சத்தமது கொற்றவனார் காதில்விழ
கேட்டதும் ஆண்டவர்தான் இளப்பரிய சிலுவையுடன்
பார்த்ததும் நேசமுடன் பரமசுதன் தாயாரை
பார்த்து அவர்களைத்து பருங்குருசோ டேயிடறி

குப்புரவே தான்விழுந்தார் கொற்றவனா ரப்போது
வந்து மிகப்புலம்பி மாதாவுந் தன்மகனை
கட்டித் தழுவியேதான் கர்த்தரிட தாயாரும்
வர்ண முகந்தனிலே மாதாவுங் கன்னம்வைத்து

முத்து முகத்தோடே மோதியே தானழுது
கன்றிழந்த பசுபோல கதறியே யழுகலுற்றாள்
புலம்பியே அழுகலுற்றாள் புண்ணியசுதன் தாயாரும்
அலறியே அழுகலுற்றார் ஆண்டவனார் தாயாரும்

பார்த்துமிக மாதாவை பரமசுதன் ஏதுரைப்பார்
காசினியில் கன்னிகையே கடினதவ சுள்ளவளே
பெண்ணா யுதித்தவளே பேருலகில் கன்னிகையே
பரிசுத்த கன்னிகையே பாலகனோ நானுனக்கு

வையகத்தி லுன்மகனை மறந்துவிட வேணுமம்மா
வல்லமரி மாதாவே மறந்துவிடு இத்துயரம்
என்றுசொல்லி அன்னையர்க்கு ஏகபரன் தானடந்தார்
நல்லசுதன் தானுரைத்து நடந்தார் கபாலமலை

உத்தமர் தானுரைக்க உயர்ந்தகன்னி மாமரியும்
நின்றாளே ராசகன்னி நெடுநேரம் துக்கமுற்று
அழுகிற வேளையிலே அநியாய யூதர்களும்
மாபாவி யூதர்களும் மாதாவை தான்விலக்கி

வெகுநேரம் மாச்சுதென்று விலக்கியே ஆண்டவரை
நடத்திக்கொண்டு போனார்கள் நாதரையு மப்போது
நல்லமரி ஜுவானியரும் நடந்தா ரவர்பிறகே
நின்றாளாம் ராசகன்னி நெடுமூச் செறிந்திடவே
கல்வாரி மலைதனுக்கே கடியநட வென்றடித்தார்
வாரிதிபோல் ரத்தம் வடிந்துமிக சிந்திடவே
கல்வாரி மேட்டினிலே கர்த்தர் விழுந்தெழுந்தார்

சிரேனே என்கிற சீமோன் உதவி செய்தல்.

நடக்க முடியாமல் நாதரும் தத்தளித்து
விழுந்து எழுந்திருந்து வேதபரன் போறாராம்

பார குருசை பரன்எடுக்க மாட்டாமல்
தாங்கமாட் டாமல்மிக தடுமாறி தான்விழுந்தார்
எழுந்திருக்க மட்டாமல் என்பரனுர் மெய்மறந்து
தூக்கமாட் டாமல்மிக துவண்டு விழுவதையும்

வாயினுல் ரத்தம் வடிந்தோடி போவதையும்
கண்டுஅந்த யூதர்களும் கடின மனசுடனே
சொன்னுர்கள் இராசனுக்கு குறுக்காய்த் தானுேடி
வந்துமிக தரனவனும் வல்ல திருச்சுதனை

பார்த்துமிக வப்போது படுஞ்சூதர்க் கேதுரைப்பான்
ஓடியே நீங்களுந்தான் ஒருவனைத் தான்அழைத்து
கூலி தனைக்கொடுத்து கொண்டோடி வாருமென்ருன்
நல்ல தென்றுசொல்லி நடந்து சிலயூதர்

பார்த்தார் சிமியோனை படுஞ்சூத ரப்போது
கண்டார் சிமியோனைக் கைகூலி தான்கொடுத்து
அழைத்து வந்துவிட்டார்கள் ஆண்டவனுர் குருசடியில்
கூட்டிவந்து விட்டார்கள் கொற்றவனுர் குருசடியில்

தூக்கவே சொன்னுர்கள் துய்யபரன் தோள்சிலுவை
எடுக்கசிமி யோன்சிலுவை எழுந்திருந்து ஆண்டவரும்
தாங்கவே சிமியோனும் தற்பரனுர் தானடந்தார்
நடந்தார் கபாலமலை நல்ல திருச்சுதனுர்

பரம திருச்சுதனுர் பார மலையோரம்
கடுக திருச்சுதனை கபாலமலை கொண்டுசென்ருர்

திருச்சட்டை உரியப்பட்டு சிலுவையில் அறையப்படல்.

கொண்டுபோய் யூதர்களும் கொலைகளத்தி லேநிறுத்தி
சட்டையைத் தானுரித்தார் தற்பரனை யப்போது
பிய்ந்து திருச்சரீரம் பீறிரத்தம் மாயோட
தள்ளி குருசதின்மேல் தற்பரனைத் தான்கிடத்த

வல்ல பிதாவை அவர்மனதில் நினைத்தபின்பு
வளர்த்திமிக கால்கரத்தை வலுயூதர் ஆணிகொண்டு
இழுத்துமிக காலாணி இறுக்கினுர் சுத்திக்கொண்டு
வலதிடது கையாணி வல்லபர னுக்கறைந்தார்

மூன்ருணி கொண்டு முத்தமரி பாலகனை
சுழற்றியே சுத்தியினுல் சூதருமே தானடித்தார்
பதறி யுடல்துடிக்க படுயூதர் சிலுவைதனை
குப்புறவே தான்திருப்பி கூராணி தான்மடக்கி

பதினுலு அடிமட்டும் பராபரனை தானிழுத்தார்
எடுத்துமே குருசுதனை இருகள்ளர் தன்நடுவில்

நிறுத்தினர் நிஷ்டூரர் நீண்ட சிலுவை தனை
அப்போ ஆதாம்சிரசு அவ்விடத்தி லேதோன்றி
தாங்கியே நின்றிடுமாம் தற்பரனர் குருசடியில்
சுத்தியைக் கொண்டு சூத ரடித்தசத்தம்

கன்னி மரியம்மாள் காதில் விழுந்திடவே
என்ன ஜுவானியரே என்மகனைத் திருக்குருசில்
அறைந்தனரோ வென்று ஆண்டவளுந் தானழவே
அங்கே மதலேனள் ஆண்டவரின் பின்தொடர

கல்வாரி மேடாம் கனத்த பாலமலேமேல்
ஏறுகிற போது ஏதுரைப்பாள் மாதாவும்
கல்லும் பொடியாச்சே கபாலமலை இரண்டாச்சே
(ஏகி) கர்த்தனே யென்றுசொல்லி கன்னிமரி தானழுதாள்

ஏகியே கொலேகளத்தில் ஏகமரி மாதாவும்
கண்டாள் திருக்குருசில் கர்த்தனையு மப்போது
பார்த்தாள் திருக்குருசில் பரம திருச்சுதனை
குருமுனி விட்டரத்தம் குருசில்வடிந் தோடுவதை

மாதாவுங் கண்டு மகாதுயரம் கொண்டழுது
நாதன் குருசடியில் நல்லமரி நின்றழுதாள்
வந்துநின்று யூதர்களும் வல்லரைத் தான்பார்த்து
பலபல வார்த்தையினல் பாவிகளும் தூஷணிக்க

(அப்போ) வல்ல மரிமகனர் மனதிற்குற்றம் வையாமல்
புண்ணியன ரப்போது பொறுமையுடன் தானிருந்தார்

கர்த்தர் சிலுவையில் உயிர்விடுகிறர்

சிலுவையிலே தொங்குகிற சேசுபரன் ஏதுரைப்பார்
அறியாமல் செய்தார்கள் ஆண்டவரே யிவர்கள்குற்றம்
பொருத்தருள வேண்டுமென்று புண்ணியனர் மூன்றுமுறை
தாவியே வேண்டல்செய்து தனதுவல புறமிருந்த

கள்ளனுக்கு மோக்ஷம் கடுகெனவே தான்கொடுத்தார்
தாமிருக்கு மோக்ஷம் தற்பரனர் தான்கொடுத்தார்
ஆவியே துடித்து அழுதுநின்ற மாதாவை
தற்பரனர் நோக்கி தயவாக சொல்லுகிறர்

தாயாரைப் பார்த்து தற்பரனர் ஏதுரைப்பார்
நல்மரியே யுன்மகனர் நானல்ல ஜுவானியென்றும்
ஜுவானியே யுன்தாயார் சுத்தமரி தானென்றும்
சொல்லியே ஒப்படைத்து சுட்டினர் மானிடர்க்கு

பாடுபட்டு தாகமென்று பரமசுதன் மூன்றுமுறை
கூப்பிட்ட ஆண்டவரும் கொப்பெனவே யூதர்கள் தான்

தாகமென்ற தும்காடி தன்னைக் கொடுத்தார்கள்
ஏழு வசனம் இயம்பியே மானிடர்க்காய்

பாவிகளே யுங்களுக்காய் பாருலகில் பாடுபட்டோம்
சிந்தி திருவுதிரம் ஜெருசலேயின் வீதியிலே
வாரிபோல் ரத்தம் வடித்தோம் இவ்வீதியிலே
இறந்தும் நன்மை புரிந்தோம் இந்தநன்றி யையுணர்ந்து

வருவாரோ மானிடர்கள் வையகத்தில் நல்வழியில்
என்றுசொல்லி தேவசுதன் ஏகமனஸ் தாபமுடன்
கண்ணீருந் தான்சொரிந்து கலங்கிமனம் நொந்தழுது
(எல்லாம்) நிறைவேற்றி யாச்சுதென்று நேர்மைதலைசாய்த்து

என்னை அழையுமென்று ஏகபிதா வைநோக்கி
சந்த மரிமகனார் சோதிசுட ராத்துமத்தை
ஆதி பிதாவிடத்தில் ஆண்டவரும் ஒப்படைத்து
வையகத்து மானிடர்க்காய் மரித்தார் திருக்குருசில்

சந்த மரிமகனார் தலைசாய்ந்தார் திருக்குருசில்
மரித்தார் நசரேசு வையகங்க ளீடேற
(அப்போ) வானம் குமுறி வையகமும் தத்தளித்து
சந்திரனும் சூரியனும் தடுமாறி தத்தளித்து

இருளடைந்து போய்விடவும் எங்கும்துக்க காட்சியுற
ஆண்டவன ராச்சரியம் ஆலயத்தில் கட்டிவைத்த
புண்ணியன ராச்சரியம் பீடத்தின் திரைகிழிந்து
செத்த மனுஷர்களில் சிலபேர் எழுந்திருந்து

பட்டணத்துள் நுழைய பார்த்தா ரனேகருந்தான்
(அப்போ) ஆண்டவரின் ஆத்துமந்தான் ஆதி பிதாக்களிடம்
இறங்கித்தம் தரிசனையை இறந்த பிதாக்களுக்கு
கொடுத்தாரே மோட்சம் குருசடியில் மாதாவும்

வந்துநின்று மாதாவும் வல்ல திருச்சுதனை
கண்ணுந்து பார்த்து ஆண்டவளு மேதுரைப்பாள்
விண்ணோர்கள் போற்றும் வேந்தனே யென்மகனே
மண்ணோர்க ளுக்காக மரித்தீர் திருக்குருசில்

இனியெனக்கு வேறுதவி இவ்வுலகில் யாருமில்லை
ஆறுதலும் தேறுதலும் ஆர்கொடுப்பார் என்மகனே
பரதேசி யானேனென்று பார்த்தழுதாள் மாதாவும்
வன்ம கொலைக்காரர் வலுயூத ரைப்பார்த்து

தர்மமுள்ள என்மகனார் தலைசாய்ந்தார் திருக்குருசில்
மரித்த திருச்சுதனை வந்திறக்கித் தாருமென்றும்
தாருங்கள் தம்பிஎன்றும் தாயாருங் கேட்கலுற்றாள்
அப்போ ஜுவானியரும் அங்கிருந்த சூசையரும்
ஆகட்டு மென்றோடி அரசன் பிலாத்திடமே

மரித்த நசரேசின் மாதா மரியம்மாள்
கேட்கிறு ளுத்தாரம் கீழே யிறக்கித்தர
தாருங்கள் என்று தாயாருங் கெஞ்சுகிருள்
என்றசொல்லைத் தான்கேட்டு ஏந்தல்மிக ஏதுரைப்பான்
இன்னம் உயிர்தான் இருக்குதோ வென்றுடனே
சோதித்துப் பாருமென்று சொன்னனே யூதருக்கு

கர்த்தர் திருவிலாவை ஈட்டியால் குத்துதல்

படைவீர னுமொருவன் பார்வை யிழந்தவன்தான்
அஞ்சாமல் வந்துநின்று ஆண்டவரின் குருசடியில்
நின்றுமிக ஈட்டியினுல் நிஷ்டூர னப்போது
குத்தின னப்போது குறிப்பாய் விலாதிறக்க
ஈட்டியை விலாவினின்று இழுத்துப் பிடுங்குகையில்
குபீரென்று ரத்தம் குருசில் வழிந்தோட
தாரைப்போல் ரத்தமொடு தண்ணீர் வடிந்திடவும்
அதிலே துளிரத்தம் அவன்குருட்டு கண்ணில்பட
கர்த்தர் கிருபையினுல் (அவன்) கண்ணும் தெரிந்ததுவே
(அவன்) முழந்தாளின் மேலிருந்து முத்துமரி பாலகனை
தோத்திரங்கள் செய்தானும் துய்யபரன் நசரேசை
அறியாமல் செய்தேன்யான் ஆண்டவனே எனதுகுற்றம்
பொறுத்தருள வேணுமையா புண்ணியனே எனதுகுற்றம்
உத்தமனு ரென்றுன்னை உகந்தறியா மற்போனேன்
நிச்சயமாய் நம்பினேன்யான் (என்) நீதியுள்ள ஆண்டவரே
(என்று) அழுது மிகவோடி அறிக்கையிட்டான் ராயனுக்கு
இராயலுந்தா னேடிவந்து நலமாக பார்க்கலுற்ருன்
சுதனைமிக கண்ணுலே துரோகி யவன்பார்த்து
சொன்னமனம் புண்ணுடைந்து துன்மார்க்கம் தானெடுங்கி
தலையசைக்க ராயலுந்தான் சந்த மரிகுலத்தார்

கர்த்தரைச் சிலுவையினின்று இறக்குதல்

தற்பரனின் ஆணிகளை தாங்கள் கழற்றிடவும்
ஆணி கழற்றுதற்கு அதற்கான யத்தனமும்
கொண்டல்லோ வந்தார்கள் கொற்றவனுர் சீஷர்களும்
வந்தார் குருசடிக்கு வல்லவரை தானிறக்க
வந்துமிக சீஷர்களும் வல்லமரிக் கேதுரைப்பார்
நல்ல திருச்சுதனை நாங்கள் சிலுவைவிட்டு
இறக்கவும் தான்போரேம் எந்தாயே வாருமென்று
ஏணிகளை சாத்தி ஏறினர் சீஷர்களும்

காராணி தான்கழற்றி கனத்த சிலுவைவிட்டு
இறக்கியே சீஷர்களும் ஏகமரி கைதனிலே
கொடுத்தார்க ளப்போது கொற்றவனை கையேந்தி
வாங்கி மடியில்வைத்து மாதாவும் புலம்பலுற்றுள்

திருச்சுதனை மடிமீது வளர்த்தி மாதா புலம்புதல்.

ஏங்கி முகம்வாடியேக திருச்சுதனை
(அவர்) திருவிலா திறந்திருக்க தேவமரி தான்பார்த்து
பார்த்துமிக மாதாவும் பதறி அழுகலுற்றுள்
தாதாவே யென்மகனே தாரணியி லென்னரசே

(என்) கர்த்தனே யென்றுபின்னும் கன்னிமரி தானழுவாள்
(உன்னை) தஞ்சமென்று நம்பினனே தாரணியி லென்மகனே
மைந்தனென்று நம்பிமிக மாதாவும் நானிருந்தேன்
பஞ்சமா பாதகராம் படும்யூதர் கொலைபடுத்த

வஞ்சனைக் காரர் வன்கணர்கள் காத்திருந்தார்
(தன்) நெஞ்சி லறைந்துகொண்டு நேசமரி யப்போது
சொல்லி யழுவாளே சொர்னமுகம் விம்மிடவும்
கன்னிகையர் மடத்தில் கருணையுடன் நானிருந்தேன்

இருந்து ஜெபம்புரிந்தேன் ஏகபிதாவை நோக்கி
வந்துவான் சம்மனசோர் மங்கள வார்த்தையினல்
திடனுரைக்க அப்போது தேறி மனங்குவிந்து
ஏகபிதா வாக்கியத்தை ஏந்தி யிருகரத்தால்

வாங்கி வணங்கிமிக வையகத்தில் நானிருந்தேன்
அநியாய பெத்திலையாம் அரும்பாவி பட்டணத்தில்
வெகுவா யுமைசுமந்து வேந்தனேநா னேகியபின்
காற்றும் மழையும் கனகுளிரும் வீசிடவும்

நாதனே என்மகனே நல்லஇருள் வேளையிலே
ஆயர் குடிதனிலே (யென்) ஆண்டவனை யீன்றெடுத்தேன்
தானவனே அந்நேரம் சம்மனசோர் வந்திறங்கி
சங்கீதம் பாடி சகல தொனிமுழங்க

அங்குமிக ஆயர்களும் அடிபணிந்து நமஸ்கரித்து
தங்கமுடி ராயருமை தாள்பணிய நான்மகிழ்ந்தேன்
இப்படிப் பட்ட எழிலுள்ள பாலகனே
(உம்மை) வஞ்சம்வைத்து யூதர்களும் வாதனைகள் செய்தாரே

மேவும் கொலைகாரர் வெகுவாக காத்திருந்தார்
காத்திருந்த யூதருமை கபடம்வைத்துக் கொன்றுரே
கூவியே பாலகனை கொலைபடுத்தி விட்டாரே
காந்தி முகம்வாடி கன்னிபின்னு மேதுரைப்பாள்

எஜிப்த்தென்னும் நாட்டிற்கு ஏகையிலே என்மகனே
மைந்தனேயுன் புதுமைகண்டு மகிழ்ந்திருந்தேன் வையகத்தில்
தஞ்சமென்று நம்பினனே சதிகார யூதருமை
வஞ்சரும்மை வாதைசெய்து மடித்தாரே என்மகனே
சதிகார எரோதரசன் சற்றிரக்க மில்லாதான்
பட்டணத்தை விட்டல்லோ பாவிகளுக் காய்பயந்து
ஏந்திக்கொண்டு என்மகனே ஏழைபர தேசியைப்போல்
பரம திருச்சுதனே பாருலகில் நான் வளர்த்தேன்
வஞ்சனையால் என்மகனே மாபாவி யானவர்கள்
கொடுத்தாரே மைந்தனுக்கு கொல்ல கபாலமலையில்
(இவரை) மரமாக செய்தாரே மாபாவி யானவர்கள்
ஆ! மகனே சேசுவென்று ஆண்டவளும் பின்னுரைப்பாள்
எல்லைக் கடங்காத என்னேசு நாதாவுனே
மூன்றுநாள் காணுமல் முழுதுயர மாய்த்தேடி
காணும லேதேடி கர்த்தனே ஜெருசலையின்
பட்டணமெல் லாந்தேடி பார்த்து வருகையிலே
பார்த்த விடமெல்லாம் பதறி வருகையிலே.
கண்ட விடமெல்லாம் கதறிநான் வருகையிலே
சாஸ்திரிகள் கூட்டம் சபைகூட்டந் தனிலிருந்து
போதனைகளாக புதுமை மொழி தானுரைத்து
ஆலயத்தி லேயிருந்தீர் அரிய திருச்சுதனே
கண்டுகளி கூர்ந்தேனே (என்) கண்மணியே பொன்மகனே
சூசையப்பர் கூடவுந்தான் சுகிர்தமொழி கள்கூறி
ஆனந்தா வேசமுடன் அழைத்துச்சென்றார் மாளிகைக்கு
இவ்விதமாய் நான்பயின்ற ஏசுவே யென்மகனே
வனத்திலும்மை யூதர்களும் வஞ்சனைகள் செய்துகட்டி
கனக்கவே ஜெருசலையின் கள்ளனென்று தான்பிடித்து
கட்டி யடித்தார்கள் கறிகிழிந்து தான்சிதற
படியினில் செம்மரிமேல் பாயும் புலிகளைப்போல்
சட்டையையும் உரிந்துகொண்டு தந்தாரே என்கையில்
தந்தாரே என்கையில் சதிகார பாதகர்கள்
எந்தவிதம் நான் துணிவேன் என்பரனே என்றழுதாள்
தந்த பொருளுக்கே சதிகார பாதகர்கள்
இந்த கொலைசெய்ய எங்கிருந்து வந்தார்கள்
என்றுசொல்லி மனங்கலங்கி ஏகமரி தானழுதாள்
நீதி யுரைத்தவொரு நித்தியனைப் பேருலகில்
புத்திகள் சொன்னதினல் புண்ணியனை யூதர்களும்
காரணன் மேலேபெருங் கசையா லடித்தார்கள்
சேருமென்று தான்திரள செருசலையாம் பட்டணத்தில்
சேர்ந்து யூதர் அடிக்க தேவே விழுந்தீரோ
பொன்னுதிரு மேனியெங்கும் புழுதியடைந்ததுவே
முப்பொருளே யேசுவென்று உற்றுமிக தானழுதாள்

உத்தமனைப் பார்த்து ஓடிடவும் கண்ணீரும்
கதறி அபயமிட்டு கலங்கிகண் ணீருதிர்த்து
அடித்தாரே வென்றுசொல்லி ஆண்டவள் பின்னுமழுவாள்
இதற்கோநா னீன்றெடுத்தேன் என்மகனே கண்மணியே
தோலும் நரம்பெலும்பும் துய்யரத்த மாய்க்கசிய
வையகத்தில் குருசெடுத்தாய் மானிடர்க ளீடேற
நையத் திருத்தோளில் நரம்பெலும்பும் தான்தோற்ற
ஐயனே குருசெடுத்தாய் அம்புவியின் மானிடர்க்காய்
இப்புவியில் ஏழைநானே எனக்கா ருதவியென்று
முத்து முகத்தையுற்று மோனமுட னேபார்த்து
பார்த்துமரி யம்மாளும் பதறியே துரைப்பாள்
ஏக ஒளியாச்சே என்மகனர் திருவதனம்
(இப்போ) பாத ரசம்போலே பறந்ததோ என்மகனே
நாசி வழியாலே நல்லரத்த மிகவோட
(என்) ஐயனே முண்முடியை அழுத்தினர் உன்சிரசில்
அடித்தாரே மூங்கிலினல் ஆண்டவனே யூதர்களும்
எங்கு வைத்திருந்தாரோ இந்தமுள் ளிரும்புமுடி
தங்க முருகினதோ தணலில்லா மேனியிலே
பங்கங்கள் செய்தாரோ பாவிகளும் என்மகனே
பொறுத்து இருந்திரோ புண்ணியனே யென்றழுதாள்
வையகத்தில் நான்வளர்த்தேன் மகனேயுன் கூந்தலதைப்
போற்றியே நான்வளர்த்தேன் மகனேயுன் கூந்தலதைப்
போற்றியே நான்வளர்த்தேன் பொன்னுந் திருக்கூந்தல்
வானவனே யூதர்களும் வாரி பிடித்திழுத்து
பிய்த்தாரோ நின்தலையின் பேரான கூந்தலைத்தான்
அச்சமறக் கொய்தாரோ ஆண்டவனே யென்றழுது
மாரிபோல் கண்ணீரை மதிமுகத்தில் சோரவிட்டாள்
அறைந்ததிரு ஆணிகளும் ஆண்டவனர் முண்முடியும்
பார்த்து அழுதாளே பரிசுத்த மாதாவும்
மாதா மனங்குமுறி மறுபடியங் கேதழுவாள்
ஏந்தியுன்னை வாங்கிவந்தேன் என்பிதா ஆலயத்தில்
தாலாட்டி யேவளர்த்தேன் தாரணியின் மானிடர்க்காய்
பாடுபட வந்த பரிதாபமெல் லாங்கேட்டு
அன்று மனம்நொந்து அழுதுவிழி நீரோட
வியாகுலம தாகி விழுந்தேனே யென்மகனே
தப்பிதமிலா சிமியோன் தவமுனி யுரைத்தபடி
இப்பொழுதென் னேசுவை என்பாலகனைக் கல்லறையில்
(என்) அப்பனை அடக்கஞ்செய்ய ஆச்சுதோ வென்றழுதாள்

திருச்சரீரம் அடக்கம் செய்யப்படல்.

அப்போது சீஷர்களாம் அனைவருமே யோடிவந்து
அன்னையழுங் கண்ணீரால் ஆண்டவரைக் குளிப்பாட்டி

வந்து குளிப்பாட்டி மறையோன் குறிப்புகளை
அங்கமெல்லாம் சுத்திபண்ணி ஆண்டவரைக் குளிப்பாட்டி
அப்போது ஜோசேப்பும் அவருடைய அரண்மனைக்கு
ஓடியே ஆண்டவர்க்கு உயர்ந்தநல்ல வஸ்திரத்தை
கொண்டுவந்து போர்த்தி கொற்றவனுக் கப்போது
பரமன்திரு சரீரத்தைப் பரிமள தைலம்பூசி
கிருபையுற்ற ஆண்டவர்க்கு கீர்த்தி தைலம்பூசி
வெள்ளைபரி வட்டத்தில் வேந்தனையும் வைத்தார்கள்
நல்லதிரு தூம்பாவில் நாதனையும் வைத்தார்கள்
வல்ல மரிபுலம்ப மாசில்லா கர்த்தனையும்
தூக்கியே தோளில்வைத்து துய்யபரன் சீஷர்கள்
நடந்தார்க ளப்போது நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு.
சீஷர்கள் தான்புலம்பி சேசுவைக் கல்லறையில்
கொண்டேகி சீஷர்களும் கொற்றவனைக் கல்லறையில்
வைத்து புலம்பியபின் மாபாவி யூதர்களும்
தற்பரனர் கல்லரைக்கு சமைத்தபெருங்கற் பாறைதனை
கொண்டுவந்து மூடி கொற்றவனர் சீஷர்களும்
விலகிடவே யூதர்களும் வேந்தனுட கல்லறையை
மூடியே காவல்வைத்து முழுதுமே காத்திருந்தார்
அடக்கஞ் செய்தபோது ஆண்டவளும் பார்த்திருந்து
குப்புற விழுந்தழுதாள் கொற்றவனர் தாயாரும்
மார்பி லறைந்துகொண்டு மண்மேல் புரண்டழுதாள்
சீஷர்க ளடக்கஞ்செய்து சென்றார் விடுதிகட்கு
பெற்றவயிறு கேட்காமல் பின்னுந்தா னேதழுவாள்
பாலன் திருச்சிரசில் பதித்தாரே முண்முடியை
ஆண்டவர் திருக்கரத்தில் அறைந்தாரே ஆணிகளை
தேவன் திருவிலாவை திறந்தாரே ஈட்டிகொண்டு
கர்த்தன்திருப் பாதத்தில் கவித்தாரே ஆணிகளை
ஆண்டவரைக் கொன்ற அந்த அசடர்களைத் தான்பார்த்து
அன்னைமரி அம்மாளும் அழுதழுதங் கேதுரைப்பாள்
இவர்உங்க ளைப்படைத்த ஏகனென் றறியீரோ
மண்ணி லுமைப்படைத்த மகத்தனென் றறியீரோ
அந்நாள் சிமியோனும் ஆலயத்தில் முத்திசெய்த
தற்பரனர் ஏசுவென்று தானறியீ ரென்றுசொல்லி
எழுந்திருந்து தாயாரும் ஏகபிதா வைநோக்கி
இனியென்ன செய்வேநான் எனைப்படைத்த ஆண்டவரே
(என்று) அழுது உடல்பதறி அன்னைமரி பட்டதுயர்
வானத் தடங்காதே வையகமுங் கொள்ளாதே
சொல்ல முடியாதே தொல்லுலகி லெந்நாளும்
கல்லமரி மாதாவும் நாதனுக்காய்ப் பட்டதுயர்
ஏட்டி லடங்காதே எழுதவென்னல் கூடாதே
அப்போது ஆண்டவளும் ஆண்டவரைப் பார்த்தழுது

என்மேல் பிழையிருந்தால் என்தேவே பொறுத்தருளும்
என்று ஜெபம்புரிந்து ஏகனேயே தோத்திரித்து
இருந்து ஜெபம்புரிந்தார் என்தாயும் சீஷர்களும்

இரக்ஷகர் உயிர்த்தெழுதல்.

ஆதிபிதா வாலயத்தில் அருளினதோர் சொற்படிக்கு
அந்நாளில் மூத்தோர்க்கு அன்புடனே காக்ஷிதந்து
வெற்றிக் கொடியேரடே மூன்றும்நாள் தானுயிர்த்தார்
மானிலத்தில் நாற்பதுநாள் ஞான திரவியத்தை
போதித்து சீஷருக்கு போய்வருவோம் நாமெனவே
கழுகு மதமொடுங்க காத்திருந்தோர் கண்டு தொழ
மாதா மனமுவந்து மகனுரைப் போற்றிசெய்ய
ஊரெல்லாம் கண்டு உயிர்த்தவர்வர போற்றிசெய்ய
மாதாவும் சீஷர்களும் மனதில் கவனமுற்றுர்
எப்போ வருவீரென்று எனதேவ ஊக்கேட்க
நாள்தோறு மூங்களுடன் நாம்வாச மாயிருப்போம்
என்வும் அடையாளம் ஏற்றகுறிப் போதுமென்றுர்
உலகத்தில் வானமதில் உண்டாகும் அற்புதங்கள்
அப்போ தறிவீர்கள் (என்) அன்புள்ள சீஷர்களே
என்று ராயப்பரைபார்த் தொழில்ஞான குருவாக
சேசுநாதர் ஸ்தானத்தில் இராயப்பரை யமைத்து
புவியில்நீ ரெதைப்பொறுத்தால் பொறுப்போம் நாமெதையும்
பொறுக்கா தவைநாமும் பொறுக்க மாட்டோமென்றுர்
ஏழுதேவ திரவியங்கள் எனும்ஆறு மாவரங்கள்
எழில் தனிலே ஏற்படுத்தி ஏந்தலவர் ஓதினரே
நாம்போன பத்தாம்நாள் நன்மைதரு ஸ்பிரீத்து
தீநாக்கு ரூபமதாய் உங்கள் சென்னிதனில் வந்துநிர்ப்பார்
அவர் வருகைக் கெதிர்பார்த்து அழகிய எருசலேயின்
விசுவாச பக்தியுடன் வேண்டிக்கொண்டிருப்பீரே
என்றுசொல்லி ஏகசுதன் இனியசீடர் களைப்பார்த்து
போகவேண்டும் பிதாவினிடம் பிரியமுள்ள பிள்ளைகளே
ஒலிவேத்து மாமலேயின் உச்சிதனில் வாருமென்றுர்

கர்த்தர் மோட்சத்திற்கு எழுந்தருளல்.

போனவுடன் எல்லவர்க்கும் பூரண ஆ சீரளித்தார்
(எல்லோரும்) கண்ணுரக்காண்கையிலே கர்த்தனு ரோகண
[மானுர்
(அப்போ) மாதாவும் சீஷர்களும் மலேத்துநின்று பார்க்கலானுர்
மாசற்ற ஆண்டவனுர் மறைந்துவிட்டார் வானமதில்
வானவர்கள் மகிழ்வுடனே வந்தவரை புடைசூழ்ந்து
வழிநடத்தி ஆண்டவரை வாழ்த்தியாரா தித்தனரே

வானுலகம் சென்றுபரன் வலதுபிதா பாரிசத்தில்
வீற்றிருந்தார் விண்ணுலக விளங்கியசிம் மாதனத்தில்
மட்டில்லா தயையுடனே மண்ணோர்க்காய் மன்றுடுகிறார்
(சீஷர்) வெண்ணுடை தரித்தஇரு விண்ணவரைக் கண்டார்கள்
கண்டு வியந்திடவே கருணையோ டேதுரைப்பார்
கலிலேய நாட்டாரே கர்த்தருக்கெதிர் பார்பதேனோ
மண்ணோரை நடுகேட்க (நாதர்) வருவார் கடைநாளில்
பார்த்திருந்த சீஷர்களும் பரிசுத்த அன்னையர்க்கு
தேறுதல் சொல்லியபின் சீஷர்களு மேகினரே
எருசலையா மாநகர்க்கு எல்லோரும் வந்தபின்பு
ஏகமனதுடனே எம்பரனை வேண்டலுற்றார்

இஸ்பிரீத்துசாந்துவானவர் அக்கினிநாக்கு ரூபமாய் எழுந்தருளிவரல்.

நாதனார் சொற்படியே ஞாயிறு பத்தாம்நாள்
தோன்றினர்காண் நானிலத்தில் சோதியாம் இஸ்பிரீத்து
தோன்றிப் பொழிந்தாரே சீஷர்கட்கு மாவரங்கள்
ஆகாயமதில் சம்பவித்த ஆச்சரிய மேதென்றால்
பென்தகோஸ்து தினமாம் பேர்பெரிய நாளதனில்
விசையான காற்றின்ஒலி வீட்டை நிரப்பியபின்
பிரிவான நாக்குகள்போல் பிரியமுள்ள சீஷர்கள்மேல்
சரியாகத் தோன்றிடவே சகலமுந் தானடைந்தார்
அந்நலத்தைக் கண்டஜனம் அனேகமாய்க் கூடினராம்
இராயப்ப ரெழுந்துநின்று இன்பமுட னெல்லார்க்கும்
தப்பில்லா சத்தியத்தை தைரியமாய் பேசிடவும்
பற்பல பாஷையர்கள் பாங்கா யறிந்துகொண்டு
பத்தியுடன் ஞானதீட்சை பரிவுடனே பெற்றதினால்
(அன்று) திருச்சபை யுண்டாயினது தேவனுக்குத் தோத்திரமே
சத்தியதீட்சை பெற்றவர்நாம் சாமிபிள்ளை யாகும்வரம்
(நமக்கு) கர்த்தனவர் கொடுத்ததினால் கரங்குவித்து தோத்தரிப்
பத்தியுடன் அவர்சரிதை பாரினிலே பாடுதற்கும் [போம்
சொல்லு மெழுத்தும் தொடரில்லா செந்தமிழும்
பார்த்து திருத்தி பாடினபேர் பங்குபெற
போற்றியே முத்திசெய்து புண்ணியனார் காத்தருள
அறைந்த சிலுவைக்கும் அஞ்சுகா யத்துக்கும்
தோத்திரமே யுண்டாக துய்யவர்க்கு நாமடிமை
பாடுபட்ட நன்மையிலே பலனெமக்கு தந்தருளும்
ஆண்டவனார் பாடுபட்ட அரியதிருச் சரித்திரத்தை

பார்த்தோர் படித்தோர்கள் பண்பாக தான்வாழி
பாடினோர் கேட்டோர்கள் பலநாளு மேவாழி
நல்ல மழைபெய்து நாடெங்குந் தான்வாழி
உற்ற மழைபெய்து ஊரெங்குந் தான்வாழி
நீடூழி வாழ்க நீதிபரன் சேசுநாதர்
ஆசீர் வாதந்தான் அனைவருக்குந் தான்கிடைத்து
மங்களமா யெல்லோரும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழியவே !

முற்றும்.

கடவுள் துணை.

சேசுநாதர் பட்ட பாடுகளின்மீது°

பாஸ்கு புலம்பல்.

——O——

வெண்பா

வல்ல சிலுவை மரத்தைப் புயத்தேந்திச்
சொல்லரிய வாதைத் துயரோடு—கல்வாரி
மேட்டுக்கு முன்னடந்த வேதபர னேயெனது
பாட்டுக்கு முன்னடப்பதாம்.

கால் கழுவும் புலம்பல்.

1 சீர் பரவும் நசரேசிறைவர் ஈராறு
சீஷரை முன்பாக நிறுத்தி ஈராறு
நீர்சொரிந்து கால்கழுவவும் நமதேசு
நீணிலத்திற் காகமுந்தவும் நமதேசு

2 பேர்பெறும் செனகுலந்தனில் நமதேசு
பேதுரை முன்பாக நிறுத்தி நமதேசு
ஆருமிதை கூறவெளிதோ நமதேசு
அருண்டோனை கால்கழுவவும் நமதேசு

3 வேணுமென்ற தானமூன்றில் பேதுருவாம்
மெய்திதவத்தோ னேதுமொழிவார் பேதுருவாம்
சேனைதிரள் பொருளாதியும் அண்டரண்டம்
திரைகடலு மதிரவியுமே அண்டரண்டம்

4 நீணிலத்தில் வளர்சகலமும் ஆகவென்று
நிமிஷமதிலுண்டு செய்தநீர் ஆகவென்று
காணுமென்று வழிகாட்டினீர் உலகிலும்மை
காணுதார் மதிகுருடராம் உலகிலும்மை

5 நித்தியமெய் ஞானகுருநீர் நானடிமை
நீதிபர நாயகனுநீர் நானடிமை
இத்தரையி லற்புதங்களும் அருஞ்செயலும்
எழில்பெறவே செய்தவருநீர் அருஞ்செயலும்

6	உற்றசரு வேஸ்வரனுநீர்	நானடிமை
	ஓரணுவு மாத்திரமுண்டோ	நானடிமை
	கர்த்தனே கால்கழுவவும்	நீசனுநான்
	காசினியில் கால்கொடுப்பனோ	நீசனுநான்
7	என்றமொழி கேட்டிறைவரும்	பேதுருவே
	இதை இனிமேலும் அறிவாய்நீ	பேதுருவே
	என்றுபரனுரைத்தமொழியை	பேதுருவே
	இசைந்துமிக ஆகமெலிந்து	பேதுருவும்
8	ஒன்றுமே யில்லாதபோதே	எனைப்படைத்த
	உடையோனே யுமதுகரத்தால்	எனைப்படைத்த
	இன்றெனது கால்கழுவவும்	நான்பாவி
	ஏற்பதுவும் நீதியல்லவே	நான்பாவி
9	புத்தியில்லாத வீணன்	நான்துரோகி
	பொருதிமனந் தெளிந்தேனையா	நான்துரோகி
	எத்திசையும் படைத்தஆதி	ஆண்டவரும்
	இராயப்பர் முகத்தைநோக்கி	ஆண்டவரும்
10	இத்தரையில் கால்கழுவவும்	கானிதற்கு
	இசையேனென்றால் என்கூட	நீயிருக்க
	பத்தியுடன் பங்குமுனக்கு	இல்லை யென்ற
	பரமனுரை கேட்டவுடனே	இல்லையென்று
11	ஆண்டவரை போற்றிசெய்து	பேதுருந்தான்
	ஆவிநெடு மூச்சுநிறைந்து	பேதுருந்தான்
	இன்றெனது தேகமுழுதும்	நீர்கழுவ
	நேசமெனக் காகுமையனே	நீர்கழுவ
12	தீங்குபெற கால்கழுவினால்	உலகிலின்னம்
	தீராத பவதுரோகமே	உலகிலின்னம்
	பாங்குபெற கால்கழுவவும்	போதுமிது
	பாதக துரோகிக்கின்னமும்	போதுமிது
13	ஆங்குகர்ம மாகுமெனவே	சீஷர்களின்
	ஆறிருபேர் கால்கழுவவும்	சீஷர்களின்
	தேங்குபுக ழாதிசுதனும்	தமதுடைய
	திருச்சடையை தொட்டபின்பு	தமதுடைய
14	தேற்றமுட னீராறுபேர்	அப்போஸ்தலமார்
	சீரமைந்து நாளும்நாளும்	அப்போஸ்தலமார்
	தாட்டிக மாகநீங்கள்	என்னையிப்போ
	சற்குருவாய் துதிக்கவெனவும்	என்னையிப்போ

15 நாட்டமுடன் ஆண்டவரேநீர் ஜெபத்தொழுகை
நாட்டினது சத்தியமெய்தான் ஜெபந்தொழுகை
முந்தவிங்கள் கால்கழுவியும் நான்வணங்கும்
முயற்சிகளைக் கண்டுணரவும் நான்வணங்கும்

16 பந்தியென்னோடுண்டு முங்களில் ஒருவனென்னை
பகைஞருக்கு காட்டுவானென்றார் ஒருவனென்னை
எந்தன்வகை யனுசரித்தால் இகபரத்தில்
என்னோடென்றும் வாழ்விரென்றார் இகபரத்தில்

தாழிசை

அழகுள்ள பூங்காவனந்தனிற் பரனார்—அன்புள்ள சீஷரோடேகி—ஆதியை யிறைஞ்ச விருமுழந்தாளிட்—டணிகரங் குவித்து வானோக்கி—சுழல்விழிநீர்கள் ஆறெனப்பெருகத்—துய்யநேதார் முகம்படத்தரையில்சோரியாய் வேர்வை தோய்ந் திடத் தேகந்துயருறத் துதித்தபின்னெழுந்து—மழலைபோலுறங்குஞ் சீஷரையெழுப்பி—வன்மிகல் முடுகு மவ்வேளை—வழுத்தியே தயவாய் விழித்தவரோடு—வனத்தைவிட்டேகு வந் நேரம்—வழியது காட்டிச் சீஷனுக்குருவே வாழியென்றுமை முத்தங் கொடுக்க—மவுனமாய் நின்றுபவ இடர்தீர்த்த—மரிதரு மேசுநாயகனே.

புலம்பல்

1 வந்தார் வனமடைந்தாரிந்த வனத்திலெட்டுபேரை
வைத்தார் பகையோர்கள் வரும் வழிபாதங்கருதி

2 சிந்தாகுலப் பேதுருவும் ஜெபதேசிரு மகவும்
சிறப்பாகிய மூவோர்களே திரும்ப வோஸ்தலத்தில்

3 முந்தாக வேதியருடன் முனிப்பேதுருஞ் சுவானும்
மொழிந்த மொழிதவறி கண்கள்மூட அங்குநணுகி

4 அங்கமண லிருந்தபின்பு அகன்றோர் ஸ்தலத்தேகி
ஆதிபிதாத்தன்னை வேண்டியே அரிய ஜெபம்புரிந்தார்

5 ஒதித்திகழ் ரெண்டாடுவது வேண்டித்தொழு திரைஞ்சி
விழுந்தே யெழுந்திருந்தே அந்தமெய்வே தனினிடமாய்

6 சோதித் திருமகனார் படும் துயரான துந்திர
துணிவாய்கண்கள் மறையாமலே தூங்காதிருமென்றார்

7 வேதகுரு ரெண்டாவது விசை யந்தியத்தில்
விரைந்தே யெழுந்திருந்தே அந்தமெய்வே தனினிடமாய்

8 ஆதிமகன் வரும்போதுகண் அயர்ந்தோர்களை யெழுப்பி
அயர்ந்தார்கொஞ்சம் சடுதிமட்டு அருமைப்படு மெனவே.

9. தானும்சிரசின் முண்முடி தோள்மேல் பாரகுருசும்
துஞ்சுமுடை யாளந்தன்னை சுதனுங்கான நின்றார்

10 வேணும்படி சொல்மறந்தே வேதைப் படுமெனவே
வினை தீர்ப்பது இதுவே தனை சுதனைக்காண நின்றார்

11 காணும்படி கண்டீரகை கடினம் பொறுப்பதற்கே
கர்த்தாவேயுன் கருத்தே யெல்லாம் கருதுமுறையோதே

12 பூனும்முடி புனைந்தார் சென்னில் பொங்கிசிலரெனவே
பொழிந்தார் துயில்விழுந்தாரதில் பூண்டருளி நின்றார்

தாழிசை

பிழையில்லாப் பொருளை யூதர்கள் வளைந்து பிடித்துவன் கயிறு சங்கிலியால்—பின்னுமுன் பிசகாதிருகரம் வரிந்து பிலாத்திடத்திழுத்துமே நடத்தி—விழநிலமீதி லிரங்கிடாதும்யால்—விவரீ தக்கோட்டிகள் விளைத்து—வேகியனுனைசெனுங் குரு கைப்பாஸ்—வீட்டினிற் கூட்டிபோய் விடுத்து—பிழையும் மேற்றார நீரெதிர்மொழிய பிலத்தினலோங்கி யங்கொருவன்—பேர்ந்துமேயறையச்சோர்ந்துமேநிலத்தில் வீழ்ந்ததி சோபமுற்றேதான்—மழையெனப் பொழியும் பனியினில்மறித்து—வஞ்சகர் விழிமறைத்தடிக்க மவுனமாய் நின்றுபவ இடர்தீர்த்த மரிதரு மேசுநாயகனே.

புலம்பல்

1 வளரரும் பூங்காவனந்தனில் வந்துநீர் முழந்தால் நின்று
நேயப் பிதாவை பார்த்து நின்றுமன முருகி

2 துய்ய பிதாவை நீர்தான் சொன்னபடியாய் பூசை
முகிக்கவே யெனக்கு பெலன்தாரும் என்றுநீர் வேண்டி

3 காவினில் கலங்க சேசு கலக்கமுற்றெழுந்து தரையில்
நனையவே யுதிரம் வேர்த்து வெள்ள நீரோட

4 அப்போது சீஷன் உம்மை அகமூன்றிப் பிடிக்கமெத்த
வொப்புர வுடனே பூங்காவில் ஒருநாள் சென்று

5 சென்றங்கே சீஷன் கர்த்தரை கட்டியே முத்திசெய்து
காட்டியே கொடுக்க யூதர்க ளனைவரும் வந்து

6 திட்டமதாக பிடிக்க சேசுநச ரேசை இறுக்கி
கட்டவே கயிறு சங்கிலி கயி றெடுத்தனரே

7 சாட்டையுங் கயிறும் சங்கிலி தனத்தா லிறுக்கிமெத்த
பாடுகள் படுத்த பொல்லா பாதக யூதர்

8 முதுகது நடுவில் இருபுறம் முழந்தாளத்திலே ஈனர்கள்
பதியவே வந்து இருபுறம் பழுவெலும் பொடித்து

9 பின்னுதை யுதைத்து இருபுறம் பின்னெலும் பொடித்து
கன்னத்தி லடித்து பொல்லா கள்ளனைப் போல [நானக்க

10 கட்டியேயிறுக்க கர்த்தரின் கண்விழிப் பிதுங்க இறுக்கி
கெட்டியாய்ப் பிடித்து கொடுபோய் கம்பீரத் துடனே

11 கைபாசென்னும் அவன் மாமன் கட்டியேதுரோகி ஆனுல்
மெய்யாக மேவும் அரண்மனை வீட்டினில் சென்ருர்

12 இழுத்தங்கேகுருவை ஆனுசுக்கெதிர்கொண்டுபோக
இரக்க மில்லாமல் ஈனன் அற்புத குருவை [சற்றும்

13 மெய்ப்புட னுனது வீணன வார்த்தைகளெல்லாம் நாளும்
எல்லோரு மறிய போதக வியல்புட னுரைத்தாய்

14 வல்லவன் பலத்தால் சேசு மனந்துணிந்ததினுல் யூதர்கள்
பொய்யனே யுனது வுடலைப் பிளந்திட வேணும்

15 முன்னேர்கள் ஸ்தலத்தில் ஆலயம் முதிந்ததையிடித்த
[மூன்று
நாளிலே முகிப்போம் என்று மூர்க்கங்கள் செய்தாய்

16 கொற்றவனெம் பிரதோர் கூறிய கடுங்கோபமாகி எக்க
ளித்தாண்ட பேர்க்கும் நீரிப்போ ராசனீ யல்லோ!

தாழிசை

வம்பரம் யூதர் வளைந்துமைக் கொடுபோய் மன்னவன் பிலாத்துமுன்விடுத்து—மாகொடிதான தூறும் மேற்புகல மன்னனுந்த ளருகழைத்து—வெம்பியே சினந்து அரசர் கோனீயோ—விரித்தெனக் குரைத்திடுமெனவே வேதனை அவன்முன் நீதியாய் மொழிய வெஞ்சினக் கொலைஞர்க ளெழுந்து—கும்பல் சூழ்தலிலேபாடு இவ்வளவாய்க்—குழப்ப மிட்டவனெனக் கூவ—கூட்டியே பிலாத்து எரோதை பாலனுப்ப கொடியவன் கண்டுமே மகிழ்ந்து மங்கிடாச்சோதிமைந்தனீயானுல்—மர்னவட் செய்யென அவன் முன் வாய்திறவாமல் மவுனமாய்நின்ற மரிதரு மேசுநாயகனே.

புலம்பல்

செப்பரிய பூங்காவில் சேசுநாதர் சீஷருடன் பிரார்த்தனையை
[யோதுநேரம்
ஒப்பரியதிருமேனியுதிரமாக ஓடவே துயர்மிகுந்தீர் ஒப்பிலானே

கைக்கூலி வாங்கியே தான்யூதன்கையில் காட்டியே முத்திசெய்
[தான் ஸ்க்கரியொத்தென்னும்

செப்பும் செம்புருவைமேலே சினந்துபொல்லா யூதருந்தான்
[திரண்டு கொண்டு

கட்டியடித்தே இழுத்தே கடினமாக கசடன் பொல்லா ஆனஸ்
[முன் காட்டினார்கள்

தீதான ஆனசுகை பாசுந்தானும் தீர்வையிட்டான் எண்ணரிய
[அடி அடிக்க

செப்பரிய கற்றூணில் யூதரும்மைச் சேத்திருக்கிக் கட்டியே
[தான் கடினமாக

அய்யாயிரஞ்சின்ன அடியடிக்க அங்கமெல்லாம் பிய்ந்தெலும்பு
[நரம்பு தோன்ற

சோதி திருத்தலையின் முண்முடி யொன்றைத்தான் சூட்டவே
[துயர்மிகுந்தீர் தூயா நேயா

மாது கன்னிமரியம்மாள் அழுதுசோர வானவனேயுமை யூதர்
[வர்மமர்க

கொட்டக்காரர் உமது திருத்தோள்மீது கொடுமையாய்ப்
[பெரியதொரு சிலுவை தன்னை

நிஷ்டூரமாய் சுமத்தி ஜெருசலேயில் நெடுந்தெருவிலே சென்றார்
[நேயர் தூயா

கபாலே மேல்குருசில் கிடத்தியும்மை கசடர்செய்யும் பாதகந்
[தான் கடினமாக

அறையவே உயிர் விடுத்தீர் அனுதிநாதா ஆண்டவரே எங்களு
[க்காய் குருசில்மாய்ந்தீர்

தாழிசை

பாதகனேரோதேஸ் வெண்டுகிலணிந்து பயித்தியம் பிடித்த தென்றியம்பி—பகர்பிலாத்திடமே யனுப்பிடவழியில் பரமனைச் சேற்றினலெறிந்து—சோதியைப் பிலாத்துமுன் விட அவனும் சோரனும் பரபாசைக் குறிக்க துர்சனரெழும்பி சத்தமதுயர்த்திச்—சுருதியைச் சிலுவையிலறையத்—தீதர்கள் புகலத்தூணிற் சேர்த்து சிலவடிக்கே விடைகொடுக்கசினத்துடன் கசைவார் சவுக்கு சாட்டையினல் சேர்ந்தவர் மாறவேதேகம்—மாதிருந்தழ் போடெலும்புகள் தோன்ற—வாரிபோற் குருதிகளோட வஞ்சகர்யாம் செய்பிழை பொருத்தாள்வாய்—மரிதரு மேசு நாயகனே

புலம்பல்

1 செய்யோனே யுத்தமனே சேசுநாயகா யூதரும்மை
அய்யாயிரம் சின்ன அடியடித்து மாதுயரம்

2 மாதுயரம் பட்டீரோ மகனே எனமாதாவும்
சின்னமார் யூதருக்கு செய்த உபகாரமிதோ

3 உபகார மேகுருசில் உற்றதொரு நாயகற்கு
நவமான கற்றூணும் நாயகற்கொரு முள்முடியாம்

4 முள்முடியுஞ் சங்கிலியும் மூங்கில்தடி கேடயமும்
கட்டியக் கயிறுகளும் கசைபிரம்பு வாருகளும்

5 தம்பட்டம் வல்லாரி தவுல் முரசு பேரிசமும்
துண்டு தடிகளுடன் சொல்லவொண்ணா ஆக்கினையும்

6 சிலுவை தனைச் சுமந்து சென்றீரோ என்கோவே
கோவே குருசிலும்மைக் கொன்றாரோ யூதர்களும்

7 உருகி மனங்கலங்கி உயர்ந்த திருமாமரியும்
அழுதழுது வழிநெடுக அன்னைமரி சோர்ந்திடவே

8 ஐயையோ மகனேயென்று அலறி விழுந்தழுவாள்
அழுவாள் நிலம்புரள்வாள் ஆமகனே யேசுவென்பாள்

9 மைந்தனுக்காய் ராசகன்னி வலுயூதர் பட்டணத்தில்
வந்துநின்று துயரத்துடன் வாய்திரந்து எதுரைப்பாள்

10 என்பிறப்பே தங்கையரே யித்தெருவின் மானிடரே
மற்ற பரதேசிகளே வழிபோகும் மானிடரே

11 அப்பியரே என்உயிராம் ஆண்டவனை வானவனை
தப்பிதங்க ளில்லானை தள்ளிக்கொண்டு போனாரோ

12 இறப்பவரும் உயிர்கொடுக்கும் என்மகனை காணீர்களோ
கண்டீரோ என்மகனை கானகத்தி லுல்லவரை

13 என்று மரியாள்கேட்க வேணுரைப்பா ரங்குள்ளோர்
நின்றலரும் கன்னிகையி னேர்முகத்தை தான்நோக்கி

14 கண்டோமம்மா அவர்துயரை கனத்ததொரு குருசுடனே
வல்லபரன் திருத்தோளில் வருத்தமுடன் குருசேந்தி

15 பழிகார யூதர்களும் பரம திருச்சுதனை
பழுதுபட மேனியெல்லாம் பட்டகாயந் தோன்றிடவே

16 அந்த மொழிகேட்டு அலறி விழுந்தழுதாள்
வன்னத் திருமரியாள் மண்ணில் விழுந்தழுதாள்

17 உருகி மனங்கலங்கி உயர்ந்ததிரு மாமரியும்
கண்கலங்கி தானழுவாள் கர்த்தனுட தாயாரும்

18 என்மகனே கண்மணியே என்னுயிரே என்றலறி
அலறி விழுந்தழுவாள் அன்னை கன்னிமாமரியும்

19 நீதியில்லா யூதர்கள் கெடுந்தெருவே கொண்டுசென்றார்
பார்த்தோமம்மா அவர்துயரம் பதறுதம்மா எங்கள்மனம்

தாழிசை

கண்டுமை பிலாத்து பாதகரடித்த கசையடியால் மனமெலிந்து—காட்டியே மனிதன் தன்னை நோக்கெனந்தான் கருத்தினனச்சமுற்றியம்ப—கொண்டு வெம்பகைஞரோர் மொழியாகக் குருசினிலறையெனக் கூவக் கொடுத்தனன் விடைதான் பிடித்தவர் கொண்டுபோய் கொதித்துடன் மேட்டினிலிருத்தி-புண்படச் சிரசில் முண்முடிபொருத்திபொற்கரந்தன்னிற்கோல் கொடுத்து—புகழ்ந்துமை பிறைவா வழியென்நடிக்கப் பொங்கி செந்நீர் விழிமறைக்க—மண்டுயே குருசைப் புயந்தனிலேற்றி வளம்படு வீதியில் நடத்த—மகிழ்வுட னடியோர் பவமதைச் சுமந்த மரிதருமேசு நாயகனே.

தேவமாதா வெரோணிக்காள் புலம்பல்

இராகம் தாளம் ஜம்பை

அம்மம்மா என்னம்மா அன்புள்ள மரியம்மா
அருமையுள்ள மகனை யூதர் அடித்துக்கொண்டு போனார்கள்

தேவதாயார்

போறவிதமேதம்மா புகழ்பெரிய வெரோனிக்காளே
பொல்லாத யூதர்கையில் வதைக்க வந்ததேது?

வெரோணிக்கம்மாள்

வந்தவகை கேளுமம்மா வகையில்லா ஸ்கரியோத்து
பிந்திவந்து முத்திசெய்து காட்டிக் கொடுத்தானும்

தேவதாயார்

கொடுத்தபின்பு யூதர்களும் கோபமுடனே மகனை
பிடித்தடிக்க வந்தவிதம் யானறியேன் என்மகளே

வெரோணி

மகளேயென்று கேட்கும்வகை யானுரைப்பேன் கேளுமம்மா
தலமாளும் கைபாசு இடந்தனிலே சென்றார்

தேவதாயார்

சென்றபின்பு கைபாசு செய்தகுறை யென்னம்மா!
நீதியுள்ள என்மகனை நிஷ்டூரம் செய்தாரோ!

வெரோணி

செய்தவகை கேளுமம்மா சித்தமுள்ள வுன்மகனை
நகராளும் பிலாத்தரசன் நானறியே னென்ருன்

தேவதாயார்

என்று அவன் சொன்னதின்பின் எறையெங் தன்மகனுர்
நலம்பெருகும் ஜெருசலேயில் வீதிவந்த தேது?

வெரோணி

ஏதென்று கேட்டதற்கு ஏதுயான் சொல்வேனம்மா
மாபெரிய ஏரோது வதைக்கவுத் தரம்கொடுத்தான்

தேவதாயார்

கொடுத்தபின் யூதர்களும் கோபமுடனே மகனை
தளர்ந்து பூமியில்விழ ஜாடி அடித்தாரோ

வெரோணி

அடித்தபின்பு முண்முடியும் அதற்கேற்ற வஸ்திரமும்
பிடித்த மூங்கில்தடியால் அடித்தாராம் அம்மா!

தேவதாயார்

ஐயையோ என்மகனே அழகுள்ள கண்மணியே
(உன்) முத்துமுகம் வேர்வை யதனல் ரத்தங்களாச்சோ

வெரோணி

ஆச்சுதெனவே யுரைக்க அருமையுள்ள மரியம்மா
ஆக்கினைசெய் அசடன்கையில் அளித்தாரும் மகனை

தேவதாயார்

வரைந்த வேத வெழுத்திதுவோ வடிந்த ரத்தக்கரையோ
மகனே யுந்தன் திருநேத்திரம் மறைந்த தென்னவிதமோ

சந்தக்கலித் தாழிசை

கண்ணினலு மனதாலு மென்றனிரு காதினலும் நினைவாலும் வாய்—கையினலு மாறிவாலு முற்றிடுகருத்தினலும் வேகு பாரமாய் பண்ணினேன் தினமும் கோடிகோடிவகை பாரிலிது தொழிலாகவே—பாவி பாவியெனப் பேர்படைத்த வெகு பஞ்ச பாதகனு றுமோ—குண்ணுமோர் குருசில் நின்ற கள்ளனை நீர் கொண்டனை கவர வில்லையோ—கொடியயூதர் வினைத்தீர்க்க ஐயனே நீர்கூவி வேண்டிடவு மில்லையோ—எண்ணினலும் முடியாது மாபவமியாவுமோருருவபேதையாம் எளியன்யான்செய்பவமெலாம் பொருத்தருளும் ஏசுநாயக சுவாமியே

புலம்பல்

இராகம் சாமா

பூவிலாதிசெய் தீவினையால் பூங்காவில் சென்றீரோ
குவித்தீரோ வெயர்த்தீரோ மகனே புண்ணியனே புண்ணியனே
இந்த மண்ணில் மரிக்கவே மனதாகினீர்
முப்பதுவெள்ளி காசுக்கோவும்மை விற்கவே வளர்த்தேன்
அமுதங் கொடுத்தேன் முத்தங்கொடுத்தேன் மகனே
புண்ணியனே புண்ணியனே இந்த மண்ணில் மரிக்க மன
[தாகினீர்
மூட்டுயேஜாடை காட்டியேயூதாஸ் முத்தமே கொடுக்க
யூதர்பிடிக்க கயிறுகொடுக்க மகனே மோனமாய் மோனமாய்
அங்கு மவுனமாய்நின்ற தவப்பொருளே நீர்
போட்டியாய் பகை மூட்டியே குற்றம் சாட்டலானீரே
தடுத்தீரோ வுரைத்தீரோ மகனே போதகா போதகா
அங்கு பொறுமையாய் நின்றீரோ
அன்னாஸ் முன்மொழிசொன்னதால் கன்னத்தறைய வீழ்ந்தீரோ
தணிந்தீரோ தணிந்தீரோ மகனே ஐயனே ஐயனே
ஞான துய்யனே இந்த வையமீதினில்
கோரயூதர்கள் கற்றூணில் சேர்த்தும்மை கொடுமையாயடிக்க
சோரிதெறிக்க அங்கம் பதைக்க மகனே கொண்டீரோ மனங்
கொண்டீரோ கோதில்லா புதல்வா
சென்னிமுள்முடி சூட்டியே கையில் திகிரியை கொடுக்க
அண்டந்திகைக்க வாங்கியடிக்க மகனே சீலனே சீலனே
இளம்வாலனே நரர்க்காக வாதை பூண்டீர்
சாட்டை சவுக்கு சடைமுட் பிரம்பால் சரீரநைந்திடவே
பதிந்திடவே சிதைந்திடவே மகனே சாபமோ சாபமோ
நரர்பாவமோ தேவ கோபத்துறை யேற்றீர்
பாரக்குருசை புயத்திற் சுமத்தி பங்கமேபடுத்தி சாலேக்கடத்தி
மூலேநடத்திமகனே பாவிபோல் பாவிபோல் பெருந்துரோகிபோல்
கொல்கத்தர வழிநடந்தீர்
வழியில் போவார் வருவார் நின்றும்மேல் வசைகள் கூறினரோ
இகழ்ந்தனரோ அகழ்ந்தனரோ மகனே வானவா வானவா
மோன ஞானவா வுன்னை யெப்படிச் செய்தார்
வழியில் சிரோன் சிமியோனை யூதர் வம்புசெய்திழுக்க
குருசெடுக்க தோளில் சுமக்க மகனே வானமே வானமே
இந்த ஞானபரனுக்கேனிந்த வாதை
பாசக்கயிறும் சங்கிலிகொண்டுமை பற்றியேயிறுக்க
கரமிறுக மனமுறுக மகனே பாவமோ பாவமோ
யூதர்கோபமோகொடு போகும் வழியில்
வாலசூரியப் பிரகாசம் போன்றநின் வதனமுங்கருக
வேர்வையொழுக மாதரழுக மகனே வல்லவா வல்லவா

எந்தன் வல்லவாகொடும் புல்லர்செய் வதையால்
வஞ்சயூதர்கள் அஞ்சிடாமலே துஞ்சிடவதைக்க காலாலுதைக்க
சிறை பிடிக்க மகனே வாசனே வாசனே
எந்தன் நேசனே யூதர் தூஷணிக்கலானீர்
உந்தன் தையலில்லாத சட்டையை உரிந்திட இழுக்க காயங்கள்
திறக்க வாரிபோல் பெருக மகனே உற்றதோர் எற்றதோர்
மனம் பற்றுதே வயறுப்பற்று திந்நேரம்
குருசினி லங்கம் குலுங்க கரங்கால் கொடுமையாய் துளைக்க
ஆணி அடிக்க ஆவி துடிக்க மகனே கொற்றவா கொற்றவா
ஞான முற்றவா உன்னைவிட்டுப் பிரிந்தேன்
கள்ளரிருவரோடொருவனாய் கொலைகளத்தில் நிறுத்திகொலை
படுத்தி தலையழுத்தி மகனே காதகர் காதகர் பெரும்
பாதகருக்காக ஆதியை வேண்டினீர்
கசப்பு புளிப்பும் கலந்து ரசத்தை கடினமாய்க் கொடுக்க
நாவால் சுவைக்க குறைபடிக்க மகனே காரண காரண
பரிபூரண கிருபை வாரண ரூபா
வரையில் பிறந்து வரையிலுறைந்து வரையினில்மாண்டு
துயர்பூண்டு சிறைமீண்டு மகனே மரித்தீரோ
உயிர் கொடுத்தீரோ பரன்கரத்தினில் குமாரா
ஒருகண்குருடன் உன்விலாவை ஈட்டியால் ஓங்கியே இறுக்க
குன்றுகள் பிளக்க அந்தகண் திறக்க மகனே உத்தம உத்தம
பரிசுத்தனே வயிறுபற்றுதென் செய்வேன்
அண்டபிண்டமு முண்டு செய்தநீர் அரியகுருசினில்
ஜெருசலேயில் ஒருமலையில் மகனே அடக்கவே அடக்கவே
மரித்தடக்கப் பட்டீரோ கொடுமையென்ன செய்வேன்
ஐயாயிரம்பேர்க் கமுதிட அற்புதம் புரிந்தாய் ஆழிலல்
உனையெப்போ காண்பேனோ முப்பொருள் நாதா
அரிய தவஞ்செய் தோரிட்ட மங்கை அணுகியே
துடைக்க ரூபம்பதிக்க மனந்துடிக்க மகனே அற்புதா
அற்புதா உனை எப்போ காண்பேனோ சற்பிரசாதா

சந்தக்கலித்தாழிசை

அத்தனே யுமது மக்கள் செய்தபிழைக் காகவே கடினமாயிரு—அடிகரப்பழு விலாவிலும் பெரிய வைந்துகாய துளையாகவே—தைத்த பாதமதி லோடுரத்தமுமுன்—றலையில் முண்முடியழுத்தியே—தாக்கு நோவு மெழுபத்திரண்டு துளைகண்ணிலோடிய செம்பாலுடன்—உற்றதோர் சிறிய புண்களாலுமிக ஓடு ரத்தமும் துடலெல்லாம்—உறையும் வெள்ளமென ஓடநின்றதனால் உலக பாவமதை நீக்கியால்—எத்தனமெலுங் குருதியான திலென் னிருதயத்திலொரு நுனியிலே—எள்ளம்மாத்திரம் விழித்தெளித் தருளுமேசுநாயக சுவாமியே.

கிறீஸ்துவின் பாடுகளைக்குறித்து மன்ருடும் புலம்பல்

இராகம் மலையாமி திரிசுர தாளம்

பல்லவி

1 ஐயா நான் பாவி உந்தன் பட்சம் வைத்தருள் சேசுவே
பூங்காவில் துயர் மிகுந்தேங்கி யழுது சோர்ந்து
புலம் பினீரதை நினைத்து அடியேன்
சாங்காலம் விசுவாச நம்பிக்கை நேசத்தில்
தவரு திருக்கவருள்வீர் ஐயா

2 கற்றூணில் கசையடிபட்டு பரதவித்த
கடின துயரை நினைத்து அடியேன்
பற்றற்ற உலகம் பசாசு சரீரத்தை
வெற்றியடைய வருள்வீர் ஐயா

3 பாவியே யெரோதுமக்குப் பரியாசமாம் பீற்றல்
பட்டை யுடுத்தினுனே அடியேன்
பூவின் புகழ்ச்சியெல்லாம் சாவின் புகழ்ச்சியென்று
புத்தியடைய வருள்வீர் ஐயா

4 கள்ளரோடு நிறுத்தி கள்ளமனப் பிலாத்து
கையைக் கழுவி விட்டானே அடியேன்
கள்ளர் பதிதர் வலைக்குள் ளாகாதபடிக்கு
கருணை மழையை பொழிவீர் ஐயா

5 நீளுங் குருசதனை தோளில் சுமந்தயர்ந்து
நிலத்தி லிடரி விழுந்தீர் அடியேன்
மாளிமட்டு முலக மாயைகளில் மனது
மயங்கா திருக்க வருள்வீர் ஐயா

6 பெற்ற தாயெதிர்வரக் கட்டியணைத்து வாயால்
பேசக்கூடாம லழுதீர் அடியேன்
பெற்றதாய் தந்தை மக்கள் பெண்டீர் பலபலகால்
பிசகா திருக்க வருள்வீர் ஐயா

7 தோலை யுரிப்பதுபோல் தூசு உரியப்பட்டு
சுத்த நிர்வாண மானீர் அடியேன்
வாலதுற்குண மெல்லாமகற்றி நற்குணம்பெற
வந்துகண் பார்த்தருள்வீர் ஐயா

8 கனத்த சிலுவைதனில் கிடத்தி ஆணியடிக்க
கை காலை நீட்டிக் கொடுத்தீர் அடியேன்
மனதாலும் வாக்காலும் மலரடி மறந்திடா
வரங்களை மிக வருள்வீர் ஐயா

9 குருசி லறையப்பட்டு ஏழுவார்த்தைகள் கூறி
கொடுமையாய் ஆவிவிடுத்தீர் அடியேன்
மரணத்தறுவாயிலும் சேசுமரி சூசையென்று
மறவாதிருக்க வருள்வீர் ஐயா

10 குருடனொருவ னீட்டிகொண்டுமது விலாவை
குத்தித் திறந்து விட்டானே அடியேன்
திரு இருதயத்திலே தின மிளைப்பாறிட
சித்தம் புரிந்தருள்வீர் ஐயா

11 மண்ணும் விண்ணும் நடுங்க மடிமேலுமைக்கிடத்தி
மாதா அழுது நொந்தாளே அடியேன்
விண்ணுடுசேருமட்டும் எண்ணி என் வினைக்காக
விம்மியழுக வருள்வீர் ஐயா

தாழிசை

கரமொடுபாதமுங் கழுவெனும்குருசில் கதித்த மூவாணியா லறைந்து—கள்ளர்களிருவர் நடுவினில் நாட்டக் கர்த்தனேறைந் தவர் பிழைக்காய்—பரமனை நோக்கிப் பிதாவுடனிரந்தீர் பழமை யோரெழிதிய மொழியின்-படிமுடிந்தது வென்னுத்தும முமது பாலினிற் சேர்த்திடுமென்றீர்-வரமுறும் வலப்பால சோரனுக்கு மது வானராச்சிய மதையளித்து—மகிழுருளப்பர்க்குன தனைதா யாய் வழுத்திபின் தாயழுதலற—மாவிதனத்தோடாவி விட்டிற ந்த-மரிதரு மேசு நாயகனே

சேசுநாதர் கபாலமலைமேல் சிலுவை சுமந்து போகிற பாலைவனச் சருக்கம்.

ஏலப் பாட்டு

ஏலேலோ—ஏலேலோ—ததய்யா—ஏலேலோ

சரணம்

1 மலையடியில் சேர்ந்தவுடன், பரம
வளமிகுந்த நாயகனை
தலையணிந்த முண்முடிமேல், யூதர்
தாங்களுமே யடிக்க

முடுக்கு

பல பல வெனக்குருதி பாய்ந்தங்கேயோட
பார குருசால் பெருங் களைவந்து மூட

சில வகைகளோடு திகைத்து நின்றாட
தீக்ஷண்யமாகவே செங்குருதியோட
நீசர்கைவார் பிரம்பா லவரை ஜாட
நெஞ்சிரங்கா கொலை வஞ்சகர் கூட
மன முருகிய தேவ மாதரசிவாட
மரியமத லேனாளும் வணங்கி திகைப்பாட—ஏலேலோ

2 வலுவுடைய யூதரெல்லாம் கூடி
வர்ம மதை மனதிலெண்ணி
சிலுவை யதை மேல் ஏற்றி கரத்தை
சேர்த்திறுக்கி தான் பிணைந்து

முடுக்கு

பலமாகவே நாலு யூதரு முனைந்து
பாராள வந்தனையே சீறியே சினந்து
கலகமுடனே எங்கள் ஊரில் திரிந்து
கர்த்தருட மகனென்று அற்புதஞ் செய்து
தலமதிலே யீராறு சீஷரைத் தெரிந்து
தாய் தந்தை சூசைமரி தன்னைப் பிரிந்து
உலக நடுதீர்வைக்கு வருகுவேனென்று
ஒய்யாரமாய் சொன்ன அய்யனே என்றார்—ஏலேலோ

3 சிகர மதின் மீதேற கனத்த
சிலுவை யொடு பாரமதால்
நகரதிர தாழ்விழுந்து சடலம்
நடு நடுங்கவே களைத்தார்

முடுக்கு

அக மகிழ்ந்தே யூதர் கெக்கலிகொட்டி
ஆரவா ரங்களோடு மார்புஜம் தட்டி
தகையரவே சென்னி கூந்தலை வெட்டி
தாவியே பிடித்து கழுத்துதனை நெட்டி
மகிப னென வோராது சென்னியிற் குட்டி
வல்லகை வல்லயத்தால் நோக முட்டி
புகல வொண்ணு வாதை பொறுமை காட்டி
பொங்க முடனேட்டினர் கபாலமலைமேட்டில்—ஏலேலோ

முள் முடியின்மீது புலம்பல்

1 பரம ராசனே (சுவாமி) பரியாச ராசனாய்
தரியலருமை வதைக்க சம்மதித்தீரே
2 முள்ளினால் பின்னி (சுவாமி) ஒருமுடியதை சிரசில்
துள்ளத் துடித்திட வைத்து துஷ்டர் அடித்தனர்

3 ஓட்டை நாற்காலி (சுவாமி)மேல் உட்கார வைத்து
கூட்ட நாய்களே கையில் கோலுங் கொடுத்தனர்

4 பீற்றல் போர்வையை (சுவாமி)இட்டு நீசபாவிகள்
வாழ்த்தி ராசனே என்று வணங்கி யடித்தனர்

5 முள்ளின் கூர்மைகள் (சுவாமி) தலை மூளை மட்டுக்கும்
உள்ள விழியிலும் பாய்ந்துருவிச் சென்றதே

6 உந்தன் சிரசெல்லாம் (சுவாமி) மிகநொந்ததோ பரனே
சொந்த தாய் கண்டால் என்ன துடிதுடிப்பாளோ

7 ஐயனே நீர்தான் (சுவாமி) அரியபாடுபட
செய்த குற்ற மென்ன சொல்லும் தேவபாலனே

8 வாசனே யும்மை (சுவாமி) மிகவதைத்த யூதரை
நாச மாக்காமல் விட்ட நியாயமேதையா

9 இராச ராசர்க்கும் (சுவாமி) முடிநல்கும் ராசனே
நீச ராசனுய் இங்கே நின்ற தேதையா

10 விண்முடி எனக்கு (சுவாமி) தருவித்தவர் சிரசில்
முண்முடி பூண்டீர் ஐயா முழுமனதோடே

11 அசடனுகிய (சுவாமி) எந்தன் ஆணவம் நீங்க
நிசமுடன் ருழ்ந்திட இந்த நிலையிலிருக்கின்றீர்

12 நல்ல தகப்பனே (சுவாமி) உயிர் உள்ள மட்டும்
செல்வநாயகா உனை சிநேகிப்பேனையா

கிறீஸ்துவின் பாடுகளைக் குறித்துப் பிரலாப புலம்பல்.

1 ஓ! தயாபரா, ஓ! தயாபரா, ஓ! தயாபரா
நீர் எங்களுக்காய் சாவடைந்தீர்

2 தயவாய் பூங்காவிலே துயரே மிகுந்தாய்
தரையானதில் தரையானதில்
தரையானதி லுதிர வேர்வைதான் சொரிந்ததோ

3 பெரும் காதகனுகிய ஸ்கரியோத்து பாதகன்
உமைக் கட்டியே உமைக் கட்டியே
உமைக் கட்டியே முத்தங்கொடுத்து காட்டிவிட்டானே

4 அங்கே யுரிமை சீஷரும் உம்மை ஒன்றியா விட்டு
பிரிந்தோடினுர் பிரிந்தோடினுர்
பிரிந்தோடினுர் யூதர்களும் நாடி பிடித்தனர்

5 கைவடி விறுக்கியே அன்னுஸ் கைபாசுடன் வீட்டிலே
எங்கள் கர்த்தனே எங்கள் கர்த்தனே
எங்கள் கர்த்தனே ஓர்பாவி யுமதுகன்னத்திலறைந்தான்

6 கைபாசன் வீட்டிலும் கனபாடு படுத்தினர்
ஐயோ கடினமாய் ஐயோ கடினமாய்
ஐயோ கடினமாய் பயந்து தருவித்தனரே

7 உம்மையே பிலாத்துவும் எரோதிடமனுப்ப
அருள் எந்தையே அருள் எந்தையே
அருள் எந்தையே ஓர் கந்தை யுடுத்தி பின்னும்

8 முள்ளால் முடி தரித்து ஒரு மூங்கிலாலடித்து
தூணில் பின்னமாய் தூணில் பின்னமாய்
தூணில் பின்னமாய் கட்டியடித்திடவே பிய்ந்ததே
[சதைகள்

9 முள்ளால் முடிதரித்து ஒரு மூங்கிலாலடித்து
முழந்தாளிலே முழந்தாளிலே
முழந்தாளிலே இருந்து வணங்கி மொழிந்திகழ்ந்தனரே

10 இக்கோலமாகவே உம்மைக்கொண்டு முன்வர
யூதர் குருசிலே யூதர் குருசிலே
யூதர் குருசிலே யறைந்துகொல்ல கூவிமுழங்கினர்,

11 பெரும் வஞ்சக பில்லாத்து மாருட்ட மாகவே
யூதர்க்கஞ்சியே யூதர்க்கஞ்சியே
யூதர்க்கஞ்சியே கைகழுவியும்மை அவர்களுக்களித்தாரே

12 கனசிலுவை சுமத்தியே கொலமலைக்கு நடத்தியே
வழி சென்றிட வழி சென்றிட
வழி சென்றிட வெரோணிக்கேன்பாள் திருமுகந்துடைக்க

13 சிலர் அழுது தொடரவே நீர் அயர்ந்து விழுகவும்
உம தன்னையார் உம தன்னையார்
உம தன்னையார் எதிர்வரக் கண்டழுது தியங்கவும்

14 கொல்க்த்தா மீதிலே எம்கர்தாவே யுமையே
பெருங் கூறிய பெருங் கூறிய
பெருங்கூறிய மூன்ருணி கொண்டு குருசிலறைந்தனர்

15 நீர் சித்தமாகி சிரஞ்சாய்ந்து இறந்திட
ஒரு சேவகன் ஒரு சேவகன்
ஒரு சேவகன் விலாவை குத்தித் திறந்து விட்டானே

16 உம் காயமே கொண்டுதான் கண்ணீரால் கழுவி
செல்வ நாயகி செல்வ நாயகி
செல்வ நாயகி கொடுக்க நல்சீஷர் நலிந்தடக்கினரே

தேவமாதாவின் புலம்பல்.

பூதலமும் வானுலகும் வானுலகும்
புகழ் விளங்க வந்துதித்த வந்துதித்த
மாதயவு நிறைந்தருளும் நிறைந்தருளும்
வல்லசரு வேஸ்வரனே சர்வேஸ்வரனே
அம்பரனே வும்பர்கோனே வும்பர்கோனே
ஆறுலக்ஷணமுள்ளானே லக்ஷணமுள்ளானே
நம்பினவர்க் கருள்செய்வோனே அருள்செய்வோனே
ஞானசரு வேஸ்வரனே சர்வேஸ்வரனே
மனமகிழ்ந்து தூதன்வந்து தூதன்வந்து
மங்களவார்த் தைபகர்ந்து வார்த்தை பகர்ந்து
தனதுடனே எனது கர்பம் எனது கர்பம்
தனி லமைந்த என் பாலகனே என் பாலகனே
ஆதியேவை தீதகல தீதகல
ஆவியுரு வாகவந்து வாகவந்து
மகிதலங்கள் புகழ நின்ற புகழ நின்ற
மாசில்லாத பாலகனே என் பாலகனே
பெத்திலேகம் பட்டணத்தில் பட்டணத்தில்
வெல்லைமலை புல்லணையில் புல்லணையில்
நற்றவமே செய்து பெற்ற செய்து பெற்ற
நாதனை நான் காண்பதெப்போ நான் காண்பதெப்போ
தீர்க்கமுடன் மூன்று ராசர் மூன்று ராசர்
தெண்டனிட நின்றவேதா நின்றவேதா
நாற்பதா நாள் சிமியோன்முனி சிமியோன்முனி
நவின்ற வார்தை பலித்ததையோ பலித்ததையோ
பனிரெண்டாண்டில் பரமஞானம் பரமஞானம்
பகர்ந்த எந்தன் பாலகனே பாலகனே
தன்மைபெறு எஜிப்து தேசம் எஜிப்து தேசம்
தனிலெழுந்த பாலகனே என் பாலகனே
அந்தமன பந்தலிலே பந்தலிலே
அமிதரசம் செய்தநாதா செய்தநாதா

இனிமையுள்ள யுமதுசொல்லை யுமதுசொல்லை
இச்சையுடன்நான் கேட்பதெப்போ கேட்பதெப்போ
தரித்திரர்கள் கூன்குருடர் கூன்குருடர்
சகலவினை அகற்றும்வேதா அகற்றும்வேதா
ஐந்தப்பங்கொண் டையாயிரம் ஐயாயிரம்பேர்க்
களித்த எந்தன் பாலகனே என் பாலகனே
எண்ணரிய புதுமைசெய்து புதுமைசெய்து
இருநில மீடேறுதற்கு ஈடேறுதற்கு
மரித்தலாசர்க் குயிர்கொடுத்த உயிர் கொடுத்த
மகனேயுன்னை நான் காண்பதெப்போ காண்பதெப்போ
ஜெகதலத்தோர் கிழ்ப்படிய கிழ்ப்படிய
சீஷர்பாதம் தான் கழுவி தான் கழுவி
விண்ணவனே என்னிடத்தில் என்னிடத்தில்
விடைபெறவே நின்றபாலா நின்றபாலா
அகமகிழ்ந்து நற்கருணை நற்கருணை
அளித்த எந்தன் பாலகனே பாலகனே
காவில் முழுந் தாளிள்நின்று தாளிள்நின்று
கனத்தஜெபஞ் செய்யும்போது செய்யும்போது
வார்சவுக்கும் சங்கிலியால் சங்கிலியால்
மாறிமாறி அடித்தனரோ அடித்னரோ
கோபமுள்ள யூதர்வந்து யூதர்வந்து
கொடியவாதை செய்திட்டாரோ செய்திட்டாரோ
கள்ளனைப்போல் தூணில்கட்டி தூணில்கட்டி
கசைப்பிரம்பா லடித்ததினால் அடித்ததினால்
நேர்மையுள்ள மேனியெல்லாம் மேனியெல்லாம்
நிறங்குலைந்து கன்றினதோ கன்றினதோ
பாங்குயர்ந்த தாடிதன்னை தாடிதன்னை
பறித்திழுத்து நகைத்திட்டாரோ நகைத்திட்டாரோ
தூள்ளிடவும் தசைபிளந்து தசைபிளந்து
துண்டு துண்டாய் விழுந்ததுவோ விழுந்ததுவோ
நீசர்வாயா லுமிழ்ந்தநீரால் உமிழ்ந்தநீரால்
நின்றமுகம் வாடினதோ வாடினதோ
தூஷணமும் பரிகாசமும் பரிகாசமும்
சொல்லரிய வேதனையும் வேதனையும்
வெள்ளையரை சட்டைதனை சட்டைதனை
மெய்யினிலே போர்த்திட்டாரோ போர்த்திட்டாரோ
தள்ளொண்ணுத பித்தனென்று பித்தனென்று
சகதிமண்ணு லெறிந்திட்டாரோ எறிந்திட்டாரோ
உண்மையுள்ள உடல்முழுதும் உடல்முழுதும்
உதிரம் நீராக வடிந்ததுவோ வடிந்ததுவோ
முண்முடியை சிரசில் வைத்து சிரசில் வைத்து

மூங்கில்கொம்பால் அடித்ததினால் அடித்ததினால்
வருத்தமுடன் இடறிவிழ இடறிவிழ
மனந்தளர்ந்து திடுக்கிட்டீரோ திடுக்கிட்டீரோ
திருக்குருசைப் புயத்திலேத்தி புயத்திலேத்தி
தீவிரமாய் நடத்திட்டாரோ நடத்திட்டாரோ
தலைகுனிந்து விழிகள்சோர விழிகள்சோர
சடம்நடுங்கி மரித்திட்டீரோ மரித்திட்டீரோ
சிலுவைமரந் தனில்கிடத்தி தனில்கிடத்தி
திருக்கரங்கா லாணிதைத்து ஆணிதைத்து
வானுதியே என்மகனே என்மகனே
மனமுருகி மடிந்திட்டீரோ மடிந்திட்டீரோ
ஆனுஸ்கைபாஸ் பிலாத்தெரோதை பிலாத்தெரோதை
அநியாய தீர்வைக்குள்ளானீர் தீர்வைக்குள்ளானீர்
உயிர்பிரிந்த என்மகனே என்மகனே
உயிருடனே நான் காண்பதெப்போ நான் காண்பதெப்போ
வலதுபுறஞ் சோரனுக்கே சோரனுக்கே
வரமளித்து மரித்திட்டீரோ மரித்திட்டீரோ
கையதினால் பிடித்திழுத்து பிடித்திழுத்து
காயமெங்கும் செய்திட்டாரோ செய்திட்டாரோ
துயரகல ஜுவானிதன்னை ஜுவானிதன்னை
கதனெனவே கையளித்து கையளித்து
தையலில்லா சட்டைதன்னை சட்டைதன்னை
சரீரமதி லுரிந்திட்டாரோ உரிந்திட்டாரோ
அதிகசப்பு காடிநீரை காடிநீரை
அருந்தெனவே கொடுத்திட்டாரோ கொடுத்திட்டாரோ
மதியில்லா யூதர்கூடி யூதர்கூடி
வசைகள்பேசி கொடுமைசெய்து கொடுமைசெய்து
மண்ணதிர விண்ணதிர விண்ணதிர
மதிபருதி ஒளிமழுங்க ஒளிமழுங்க
இயல்புரிந்து குருசில்நின்று குருசில்நின்று
ஏழுவார்த்தை தான்பகர்ந்தீர் தான்பகர்ந்தீர்
கண்மறைய வாயுலர வாயுலர
கைகால்சோர உடல்குளிர உடல்குளிர
திண்ணமுள்ள உயிரினங்கள் உயிரினங்கள்
திடுக்கிடவே உயிர்விடுத்தீர் உயிர்விடுத்தீர்
மடிந்தவுடன் திருவிலாவில் திருவிலாவில்
வல்லயத்தால் குத்தினரே குத்தினரே
மண்புகழும் வடிவுமாற வடிவுமாற
மடிந்திட்டீரோ என்மகனே என்மகனே
விள்ளரிய மலைமேல்நின்று மலைமேல்நின்று
விழுந்தவர்கள் மேனியைப்போல் மேனியைப்போல்
குடங்கவிழ்ந்த நீரதுபோல் நீரதுபோல்

கொப்பளித்து வடிந்ததையோ வடிந்ததையோ
தந்தைசரு வேஸ்வரனே சர்வேஸ்வரனே
சருவலோக நாயகனே நாயகனே
எள்ளளவுங் காயமில்லா காயமில்லா

இவ்வுடம்பில் கண்டேனையோ கண்டேனையோ
செக்கிலிட்ட எள்ளுபோல எள்ளுபோல
தேகம்நொந்து உயிர்மெலிந்து உயிர்மெலிந்து
இந்தகோலங் காண்பதற்கோ காண்பதற்கோ

ஈன்றெடுத்தேன் என்மகனே என்மகனே
கஸ்திமிக வாகுதெந்தன் ஆகுதெந்தன்
கண்மணியே என்னசெய்வேன் என்னசெய்வேன்

மரணத்தைத் தியானித்து
அர்ச். மரியாயை மன்ருடும் லாவணி.

எனதுடைமுடிவை அடியான் நினைக்க வரந்தாரும்
மாமரியே மரண நேர முதவிசெய்ய வாரும்
உலகாஸ்தி பாஸ்திசுக போகமகிமை யெல்லாம்
உடல்நாற்ற மெடுத்துப்பலர் நாடிடாத உடலாகுமே

கொடுபே யொருபுறம் சேயொருபுறம் பெண்டீர்
என், தாயொருபுறம் சேயொருபுறம் சஞ்சலமே
நல்விருந்து தந்தவர் மருந்து கொண்டு வருவாரே
உன், அருமை மைந்தனுக்கென்ன சொல்லுகிருய் என்பாரே

எனை எடுக்கப்பிடிக்க நான்படுக்கையில் கிடக்கிறகாலம்
பின், அடுத்துவருவதை அறிந்து பயப்படாத கோலம்
சர்க்கரை கசக்குந் தண்ணீரும் பாலும் நஞ்சாகும்
அச்சமயம் வாழ்ந்தநாள் கனவுபோன்றதென தடுமாறுமே

ஒரு, மட்டுமிதமிலா கஷ்டம் ஏக்கம் பயநேரம்
இதில், இஷ்டமன வல்லய ஜெபம் ஜெபிக்கலாமோ
புவி, சகலமானதையும் சகலரையும் பிரிவேனே
வரும், பகலிரவை இனிபார்த்திடாமல் மறைவேன்நானே

நான், செத்தபின்பு தனிதீர்வைக்கே வருவேனே
அது, மெத்த வுத்த தீர்வையாக செய்வாய்தானே
ஓ, மாயமான இந்த வாழ்வு புகையைப்போலாமோ
செல்வ, நாயகி யுனது பாதங் கெதியென நம்பினேனே

உலகரக்ஷகராகிய சேசுகிறீஸ்துநாதரின் திருவடிகமலங்களிற் சாற்றிய

பெருமானேசப் பநுவல்

வெண்பா

பூவகத்தி லாதிகறை போக்க வொருமரியின்
மாவயத்தில் வந்த மறைமுதலே—நாவகத்தில்
பேசத் துணையாம் பெருமானே சப்பநுவல்
நேசக் கழலே நெறி.

வினு

விண்ணேடகில சராசரமும் விதித்தோ ருரையால்
விரித்துரைப்ப
ஒண்ணுக் கருணையுடன் புரக்கும் ஒருவா விருவில் பரஞ்சுடரே
மண்ணேர் குருவாய் மாசணுகா மரிபால் வெல்லை மாட்டையில்
எண்ணு தவணீர் பிறந்ததென்னே எங்கும் நிறைந்த
பெருமானே

விடை

பொருள்பூபெண் ணுசையெனும் புணரியிடை யாழ்ந்தலரும்
வெருள்கொண்ட பாவிகளை மீட்கசிறு குடிவாயில்
தருமகன்னி மாமரியாற் ருழ்ச்சியெனும் புண்ணியத்தைப்
பெறுமானுங் காட்டவல்லோ பிறந்ததுமா நேசமதே!

வினு

சேடாரிமையோர் அணியணியாச் செறிந்தே பெற்ருட்
[பணிபணிப்பக்
கோடா தெல்லாம் மனுக்களுக்குங் குயிற்றும் நீதியதிபதியே
கேடா ராணுஸ் கைப்பாஸ் முன் கிளவ மௌன முடன்கயவ
ரீடாய்நிறுத்த விசைந்ததென்னே எங்கும் நிறைந்த
பெருமானே

விடை

ஆங்காரங் கோபமுட னைந்துதலை பாதகத்தில்
நீங்காதமாகொடிய நிட்டையிலா துட்டருக்கு
பாங்காய்ப் பொறுமையதை படிப்பவன்ஞஸ் கைப்பாஸ்முன்
நீங்கா மோனமுடன் நின்றதுமா நேசமதே!

வினு

பொல்லாப் பாரோ னுளம்விதிர்ப்ப புரந்தாயிசரேல்
[தமைவானின்
நில்லா வென்றும் நிறுத்தியொன்னர் நிலைசாய்ந்தோட
[சயமளித்த

வல்லாயும்மைக் கற்றூணில் வளைந்தே கசைவார்
[கொண்டிறுக்க
மில்லா ரடிக்கப்பொறுத்ததென்னே எங்கும் நிறைந்த
[பெருமானே

விடை

இம்மேனி சாஸ்வதமென் றெண்ணியிழைத் தீங்காற்றி
அம்மேனி கொள்ளிமையோ ரார்த்த சபை யிற்குலவ
எம்மேனிக் கழகாளு மெந்தைபிரான் கற்றூணிற்
செம்மேனி குருதிநிலஞ் சிந்தியதும் நேசமதே!

வினு

நகல்செய் மணியார் மகுடமணி நலஞ்சே ரரசர்கோமானே
புகல்செய் நெறியா யருட்செங்கோற் புரியு மொருவா புங்கவனே
பகல் செய் சிரமுண் முடிசூடி பழித்தேகையில் மூங்கிற்றந்து
இகல்செய்திட நீர்பொறுத்ததென்னு எங்கும் நிறைந்த
[பெருமானே

விடை

செடிதருமுச் சத்துருவாய் சிக்கிபகடெனவலைந்து
கடிதருமாரன மோதி கைகூப்பி முடிவணங்கா
மடியறமுண் முடிபுனைந்து மறைக்க வொளிர் முகங்குருதி
வடியபரன் நின்றதுவும் வைத்த பெரு நேசமதே!

வினு

வசையார் மாந்த ருய்யசீனு வரைமே லீரைந்து நெறியளித்து
அசையாதெவர்க்குந் தனித்தீர்வையளிக்குங் கருணுகரப்
[பொருளே
திசையாள் போஞ்சு பிலாத்தன் கொடுந்தீர்வைத்
[தந்தொன்ஞர்கைதர
இசையாதொன் று மிருந்தென்னு எங்கும் நிறைந்த பெருமானே

விடை

நீதியில்லா மன்னவராய் நெறியில்லா பொய்க்குருவாய்
ஆதிசத்ய மறைக்கிடர்செய் அநீதரெனும் பட்டமரப்
பூதியர்கள் தீர்வையினிற் புக்காது தாம்பிணையாய்
போதிப்ப கொலைத்தீர்வைப் பூண்டதுமா நேசமதே!

வினு

இமையா புரஞ்சிங் காதனமாம் இகமோதிருத்தாட்
[படியாய்சொல்
அமையா நரர்பா லச்சுமையை அகற்றிசுவர்க்கந் தருமுதலே

இமையார்யூதர் கனக்குருசைத் திருத்தோட் சுமத்தியடித்
[திழுக்க
எமையாள் பரனீர் நடந்ததென்னே எங்கும் நிறைந்த
[பெருமானே.

விடை

பார்சிலுவைத் தனைசகித்துப் பகரரிய மோக்கபதிக்
கேர்சிலுவை யடையாள மில்லாது வீவர்தமைச்
சார் சிலுவைத் தனையகற்றி தற்காக்க வல்லபிரான்
வார் சிலுவைச் சுமந்ததுவும் வைத்த பெரு நேசமதே!

வினு

வீரம் நீதிதெளி லெனுமூ விரலாற் றிரிபுவனந் தாங்கும்
வாரம்பழுத்த வருள்வடிவே வளமா ரமலனே சிலுவைப்
பாரம்பொறுக்கா மும்முறைமெய்ப் பதைக்கவீழ்ந்தெல்லார்
[நடுவி
வீரமுடனீர்நடந்த தென்னே? எங்கும் நிறைந்த பெருமானே.

விடை

பண்டுதித்த மறைமார்க்கம் பற்றிச்செலு முத்தர்தமைக்
கண்டெதிர்க் குங்கயவ ரெலாங் கடுநறகிற பாதபத்தின்
வண்டுதித்த கனிபழுத்து வீழ்வதைப்போல் வன்னிகடல்
விண்டுதிர்வா ரெனப்புரக்க வீழ்ந்ததுமா நேசமதே!

வினு

விந்தையுடன் றீமொழி பினிலோர் மின்னுடனேமீள் மகினேய
கந்தையுள்ளாருமை குருசிலறைந்தேங்க விழுந்து முனேமடக்கி
நிந்தையுடனீர் கள்தவர்நடு நிறுத்தமாவ கோரமுடன்
எந்தை நீர்தான் பொருத்ததென்னே எங்குமநிறைந்த
[பெருமானே

விடை

இறைமிகுந்தப் பெரும்பாவி யேனும் பணந்திரந்திடுங்கால்
குறைந்தவிர்த்துக் கொண்டணைப்பக் குளிர்க்கமலக்
[கரம்விரித்து
மிறைமுகுந்தக் கள்வர்நடுமிக நிந்தையெழுக்குருசில்
அறையபரன் சகித்ததுதா னுர்ந்தபெரு நேசமதே!

வினு

தாங்கா தாகமுடனடியார் தயங்கமோ நீசன்கோலால்
பாங்காயடிக்க பொருப்பியம் பரிவாயளித்த பராபரனே

நீங்காவன்பாற்ருகமென நீர்பிச்சுங் காடிதர
வீங்காதரவில்சுவைத்த தென்னே வெங்கும் நிறைந்த
[பெருமானே.

விடை

நவைதரும் பேயினமொடுங்க நாரிழைக்கு மாற்றருந்தீங்
சுவைதீர்த்துக் காப்பதுவே யரியபெருந் தாகமென
இவையறியார் காடிபிச்சு மீயபடி வாழ்விதென
சுவைத்ததுதா னெந்தைபரன் சொல்லருமா நேசமதே!

வினு

சாவாதேனேக் கெலியாசைத் தயவாய் மீட்டுச் செந்தணலில்
மூவால ரைக்காத் தாண்டவனே மூவா முதலோ னேசர்வ
ஜீவா தரனே யற்புதனே தேவே பிறப்பிறப் பில்லானே
ஈவரர் பரநீர் மரித்ததென்னே எங்கும் நிறைந்த பெருமானே

விடை

ஆகமஞ்சொல் நிறைவேற்றி யருந்திருவே யுரைபகர்ந்து
தேகமே யேடென வாணிதீட்டுங்கோற் செந்நீர்மை
யாக புதுமறை வரைந்து அளித்து மறுபிறவி தந்த
ஏகபரன் மரித்ததுவும் எழுந்தபெரு நேசமதே!

தனியன்

காற்றினூ டிலவம்பஞ்செனபல கவலையாலலைந்
[தேனலவாழ்வெனும்
சேற்றிலாழ்ந்துகொல் பாவவிமோசனம் செய்யாவன்,
[படிற்றேனுள் மல்குமால்
மாற்றியென்று மழியாப்பேரானந்தம்மாந்த விண்ணவரோடு
[வியனுல
கேற்றிடதயைக் கொண்டதாள் மறவேன் என்னை நாடிய
[வென்னுயிர்நாதனே
ஓடிகானலைநீரென மானினம் உன்னியோய்ந்த வாறத்தமும்
[வாழ்மனை
நாடிசாஸ்வத மென்றுழைத்தேனல்லால் நற்கதி பெற நான்
[முயன்றேனிலை
வாடிகட்டுண்ட கர்த்தபம் போனின்று மாபாவியெந்தன்
[கட்டவிழ்த்தேற்றவா
நீடிலாதயைக்கொண்ட தாள்மறவேன் என்னைநாடிய
[வென்னுயிர் நாதனே
தொழுகிலேன் கணப்போதுங் கனவினுந்தோனி லேன்வைய
[வாழ்வவலமென

தழுவிலேன் முத்திமார்க்கஞ்சொல் மாமறைசார்ந்திலேன்
[சற்சனருற விற்கொடுமல்
கழுமலேனிழை மாசேலாஞ்சென்னீரார்கழுவிய கருணு
[கரமெய்யனே
இழுதையே னுங்கோல்செய்யுங் கைமாறுண்டோஎன்னே நாடிய
[வென்னுயிர் நாதனே

வேறு

மூண்டெழுவன்னி நரகிடையாழ்த்த முறிதற்செய்யலகையின்
[வாயிற்
பூண்டமாகொடிய வரந்தையுண்டுழலும் புள்ளுவனுகிய
[வென்னே
மீண்டாளிமனுவாய் உதித்து சொல்லரிய வேதனேயுற்றனே
[யையோ
ஆண்டவா எங்கள் சேசுநாயகனே அடியேனுன்பதமடைக்கலமே

---

† திவ்யநற்கருணைத் திருமருந்தின்பேரில்.

இராகம் எதுகுலகாம்போதி. தாளம் ஆதி

அருமருந்தொன்றுண்டு அவையின்னதென்று கண்டு
அருந்துவோருக்கே நன்று ஆத்தும சுகமுண்டு
சருவ முனிவரெல்லாம் சாக்ஷிசொல்லு மருந்து
வாருஞ் சகோதரரே வாருமதைப் புசிக்க (அரு)

பூலோக முண்டுசெய்த பூரணமா மருந்து
புண்ணிய நோயனிடம் பூரித்தெழு மருந்து
சாலோகப் பதவியைத் தந்தாண்டருள் மருந்து
சலப்பிரளயத்தாலே தண்டித்த மாமருந்து (அரு)

மோயீசனுக்கு வேதம் மொழிந்த திருமருந்து
மொழியு மிசரேலரை மீட்டுக்கொண்ட மருந்து
பாயும் யேசுவனுக்கு படைக்கல மாமருந்து
பக்தர்யோபு தோபியாஸ் பாங்காய் பணிமருந்து (அரு)

---

† இராயபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீமான் செய்யப்ப முதலியாரால் இயற்றப்பட்டது.

ஆனுள் சாமுவேல் தன்னை யளிக்கச்செய் மருந்து
ஆக்ரம பிலித்தியர் அழியப் புரிமருந்து
கோனன் தாவீதினுலே கோலியாத்தைக் கொல்மருந்து
கூறுஞ் சாலமனேடு கூடநின்ற மருந்து (அரு)

அக்கினி ரதமெலியாஸ் அணுகச் செய்தமருந்து
அடங்கா இசரேலரை அழிசாபஞ் சொல்மருந்து
திக்குத் தப்பினேர் தம்மை சேர்க்க வாக்குமருந்து
தீர்க்க னிசையாஸ்முன்பு செப்பி வந்தமருந்து (அரு)

முனிசூசை மரியிடம் முளைத்துவந்த மருந்து
முன்நான்கு வயதிலே முதுமொழி சொல்மருந்து
தனித்து நாற்பதுநாளாய்த் தவசுசெய்த மருந்து
தனக்கீராறு சீடரைத் தரையிற் கொண்டமருந்து (அரு)

புனலை ரசமாகப் புரிந்த திருமருந்து
புதைத்த லாசறுக்குயிர் புகழத் தந்தமருந்து
அநேக வற்புதங்களை அடுத்தோர்க்குச் செய்மருந்து
அன்பருக் கின்றுமென்றும் அரியவை செய்மருந்து (அரு)

கண்ணில்லாப் பேர்களுக்கு காக்ஷி தருமருந்து
கண்ணிமை கெடாதோர்க்குக் காவலா மாமருந்து
புண்ணியவான்களுக்குப் பூமுடி யாமருந்து
பொய்மத மழியவே போற்றுங் கனமருந்து (அரு)

பேய்பில்லி சூன்யந்தீர பிரியமான மருந்து
பேசாத ஊமைபேச பெட்பு நிறைமருந்து
சேயில்லா பேர்களுக்கு சிறந்த தவமருந்து
செப்பிடு வித்தையெல்லாம் திகைத்தோடச் செய்மருந்து (அரு)

உரோக பித்தவாதத்தை நொடிக்குள் தீர்க்குமருந்து
ஊர்விஷ ஜெந்துகடி யோடச் செய்யுமருந்து
கோரயூதர் கையினுல் குருசில் மாண்டமருந்து
குருதிவெள்ளம் புரள கொடிபோ லானமருந்து (அரு)

வளர்த்தெடுத்த தாய்மடி வளர்த்தப்பட்ட மருந்து
மரிமத லேனுளின் மன தினிறை மருந்து
நில கல்லறையதனில் நீட்டப்பட்ட மருந்து
நேசக்கொடி யோடுயிர்த் தெழுந்து வந்தமருந்து (அரு)

அப்பம் ரசத்துக்குள்ளே அமர்ந் திருக்குமருந்து
ஆகும் பாவசங்கீர்த்தன அதன்பல னிம்மருந்து
இப்போ தெழுந்தருளி யிருக்குங் கனமருந்து
எவரும் முடிவணங்கி ஏத்தித் தொழுமருந்து (அரு)

சந்தத வாழ்வுக்கேற்ற சங்கை தருமருந்து
தாச ரிதயத்திலே தங்கி யெழுமருந்து
இந்த மருந்தின் போர்க்கு இணையில்லை இணையில்லை
இந்த மருந்தின் பேரோ ஏசு வெனுமருந்து. (அரு)

வாழி.

இராகம்—குருத் துயரால் புலம்பல்.

வாழியே வாழி குருரிஷி மார்களும் வாழி—புவியில்
சேனைகள் யாவும் சேசுவின் திருவடி வாழி
அர்ச். பாப்பு குருவுமதி சிரேஷ்டருமே—தேவ
சற்குருமாரும் சத்தியத் தலைவரும் வாழி
அன்புள்ள சிஷர் பன்னிரெண் டப்போஸ்தலர்மாரும்—பானும்
அற்புத மோக்ஷவாசிக ளெல்லோரும் வாழி
மாதமும் மாரிபெய்து வளர்ப்பயிரோங்கி—நாளும்
நாடுமே செழித்து பெருகியே நலமுடன் வாழி
பாடியேசுபடிப்போர் புலம்பலை பத்தியாய்க் கேட்போர்—சகல
சத்திய வேத திருச்சபை தவறுமல் வாழி
எத்திசை வேதம் களித்திட இன்பர்கள் வாழி—அவர்கள்
உத்தம பந்து ஜனங்களும் உகந்துமே வாழி.

முற்றிற்று.

